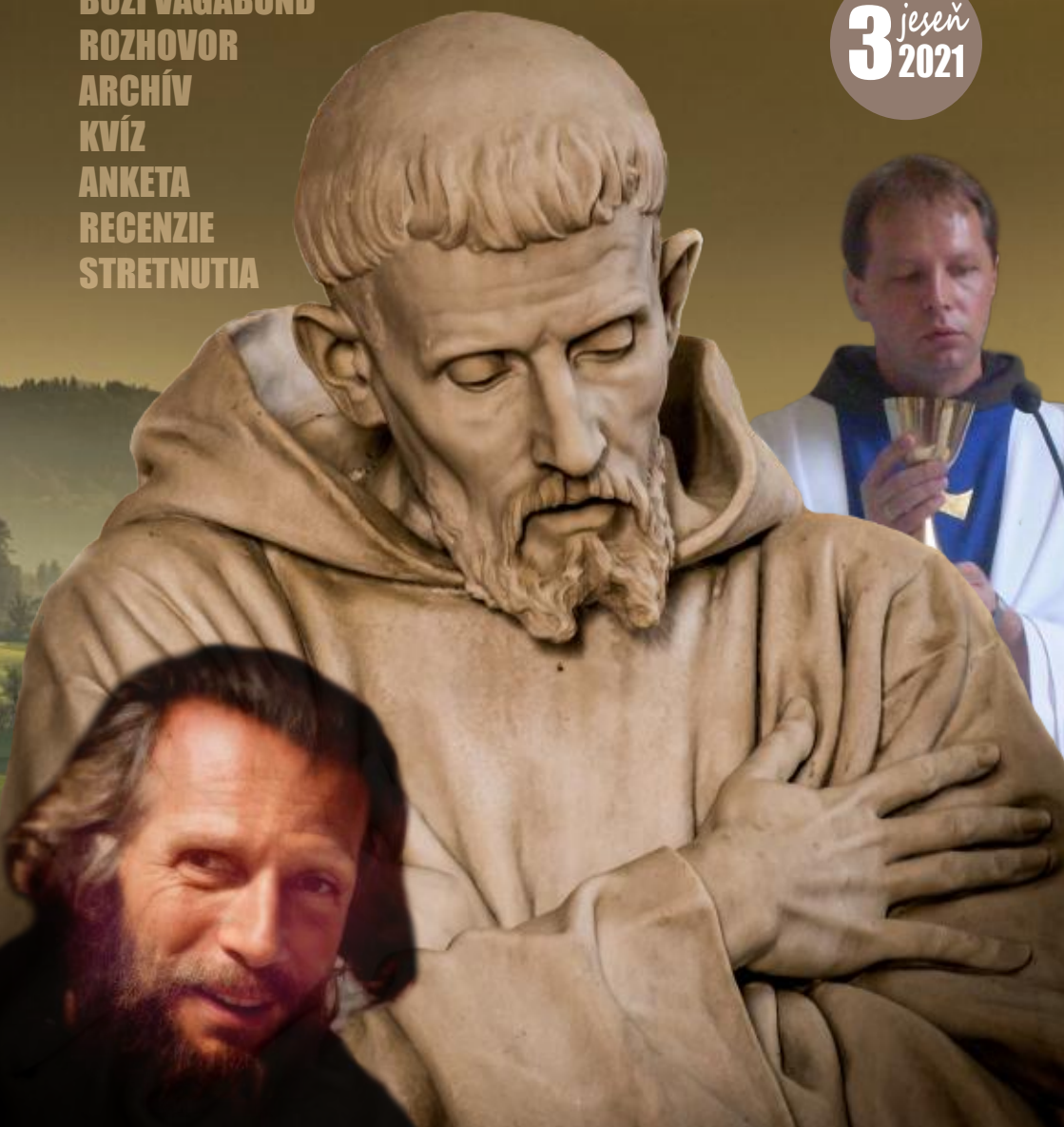

800 ROKOV MEMORIALE PROPOSITI
FRANTIŠKÁNSKA
rodina

BOŽÍ VAGABUND
ROZHOVOR
ARCHÍV
KVÍZ
ANKETA
RECENZIE
STRETNUTIA

3 *jeseň*
2021

obsah

Príbeh tretieho františkánskeho rádu.....	4
Z františkánskych archívov.....	6
John Randal Bradburne.....	10
Studňa pre Afriku.....	16
Rozhovor s P. Danielom Františkom Bertom OFM.....	18
Kvíz o sv. Františkovi.....	24
FR anketa.....	26
Národná kapitula OFS.....	32
Zo života národného bratstva.....	36
Info NR OFS.....	39
Vyhlasenie Národnej rady OFS.....	42
Východoslovenská volebná kapitula.....	41
Volebná kapitula Maďarského regiónu.....	42
Volebné kapituly v Západoslovenskom regióne.....	44
Spoločná volebná kapitula na Kysuciach.....	46
Sila sa dokonale prejavuje v slabosti.....	47
Voľby v Košiciach.....	48
Sviatok Porciunkuly v Hlohovci.....	49
Podelíme sa.....	50
Jubileá.....	52
Modlitbové úmysly.....	54

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 31, Číslo: 3/2021

Dátum vydania: september 2021

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová
Martina Zonnenscheinová a Pavol Železník (šéfredaktor)

Email: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.assisí.sk

Náklad: 750 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka príspevkom odberateľov časopisu.

Náklady na tlač a distribúciu jedného výtlačku časopisu sú približne 1,20 €.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na emailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov,
ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

slovo na úvod

Milí kajúcnici,

minulosť nám pomáha zorientovať sa v súčasnosti. Jej poznávaním odhaľujeme pravdu o sebe a svete okolo nás. Ovocím pravdy a poznania je pokánie, ktoré nás uzdravuje a navracia k poriadku, ktorý sme stratili hriechom. Človek, ktorého povoláním je kajúcnosť sa podobá zatúlanému pútnikovi, ktorý sa dennodenne vracia na cestu, ktorá ho privádza k vytúženému cieľu.

Cieľom nášho putovania je návrat k Otcovi. Františkánska duchovnosť je stáročiami overená cesta, ktorá je istým, nespochybniteľným a navyše radostným návratom domov do nebeskej vlasti. Ktorá iná cesta je tak nádherne vydláždená svätosťou nespočetného zástupu mužov a žien? Naša spiritualita má mnoho pokladov, jedným z najvzácnejších je vzor svätosti, ktorý nám zanechali naši bratia a sestry vo viere. Každý z nich je originálnym svedectvom viery a lásky.

Život Johna Randala Bradburnea je úžasným príbehom o nesmiernej Božej kreativite. Jeho životná púť je farbistou odpoveďou tuláka na volanie Božej lásky. Svätosť sa nedá vybojovať ako medaila vo vojne. Nepostačuje odvaha. Až otvorenie sa Bohu zmenilo celý Johnov život a priviedlo ho k dokonalému zjednoteniu sa s Kristom.

Túžbu viac sa priblížiť k Bohu máme vpísanú v najhlbšom vnútri svojho srdca. Brata Františka Bertu viedla táto túžba k radikálnemu nasledovaniu rád, ktoré nachádzame v Evanjeliu. Jeho rozprávanie o prežitej skúsenosti je výpoveďou zrelého muža. V rozhovore s ním sa dozvieme aké rehoľné meno dostal pri obliečke, ako vyzerá život v pustovni, alebo aké je jeho životné krédo a čo mu najviac pomáha v jeho rehoľnom živote.

Možno som niekoho úvodným oslovením zaskočil a možno len rozosmial. Ak sledujete súčasné spoločenské dianie, tak vám isto neušlo, že slovo „kajúcnik“ sa stalo frekventovaným slovom. A ako býva zvykom, zosvetštením sa vznešený biblický význam slova mení a stáva pochybným. Zachovajme si úctu k pôvodnému zmyslu tohto slova a zostaňme jeho vernými nositeľmi.

S kajúcim úsmevom :)

Pavol Železník

Z FRANTIŠKÁNSKÝCH ARCHÍVOV

PRÍBEH TRETIEHO FRANTIŠKÁNSKEHO RÁDU

3. časť

Františkánska epopeja nezadržateľne pokračuje...

Ako požiar za horúcich letných dní, tak sa šírila františkánska epopeja nielen v Taliansku, ale aj v okolitých krajinách a neskôr, prostredníctvom misií, aj do vzdialeného sveta. František a jeho bratia ako lastovičky opúšťali svoj domov a na krídlach lásky vzlietali ohlasovať radostnú zvesť evanjelia. Na svojich početných a ďalekých cestách zanechávali bratstvá členov všetkých troch rádov.

Keď František videl, že príklad prvých terciárov, Lucchesia a jeho manželky Bonadonny priťahuje mnohých a počet prvých členov, nielen v meste Poggi Bonzi, ale aj v celom kraji zo dňa na deň narastal, zvolal ich do malej skromnej kaplnky, ktorú im daroval istý občan zo Sieny a tam, tiež často aj pod otvoreným nebom, mával s nimi rozličné pobožnosti. Dôkladne ich poučoval ako majú zachovávať regulu a podľa nej si zariadiť svoj život. Nakoniec, keď videl ich nadšenie a že sú s novým stavom spriatelení, menoval predstaveného rádu, aby ich pod dohľadom toskánskeho provinciála spravoval. Potom sa sám na jeseň pobral na juh smerom k Viterbo, majúc namierené do Ríma, ktorý ho mocne priťahoval. Po ceste neustále ohlasoval slovo Božie a ďalej získaval nemálo nových členov všetkých rádov. Taká veľká bola sila Pánovho Ducha v ňom.

Svätý František prijíma Lucchesia a jeho manželku Bonadonnu do tretieho rádu.

Tretí rád v Ríme

Matteo de' Rossi bol prvý, ktorý sa u neho v Ríme prihlásil za člena tretieho rádu. Pochádzal zo slávnej šľachtickej rodiny Orsini a vynikal v zbožnosti a dobročinnosti. Na návrh sv. Františka, aby ak chce pokročiť v dokonalosti, prijal na tejto ceste dobrú pomôcku – vstup do novozriadeného rádu laikov, odpovedal s radosťou. Keďže túžil sv. Františkovi prejaviť svoju úctu a vďačnosť, ponúkol mu počas pobytu v meste bývanie vo svojom dome. Po dlhom a naliehavom prosení František súhlasil a ubytoval sa v nádherom paláci.

František však pociťoval istú stratu na chudobe ubytovaním sa v nádherom dome a preto neprichádzal k spoločnému obedu podľa priania svojho hostiteľa, ale sa pridružil k žobrákom, ktorí čakali pri dverách domu. Vedený duchom chudoby, posadil sa vedľa nich, aby sa nasýtil medzi nimi. Hneď v prvý deň sa hostiteľ dlho obzeral za svojím hosťom, ktorý chýbal pri stole. Keď Františka nikde nevidel, šiel ho hľadať na dvor a do záhrady. Konečne sa od služobníctva dozvedel, že sedí medzi žobrákmi pri dverách domu a čaká až dostane niečo na obed. Rýchlo vybehol za ním a keď videl Františka sediaceho na zemi, ako sa milo a láskavo rozpráva s chudobnými, povedal prisadnúť si k nemu: „*Brat František, keďže ty nechceš so mnou obedovať, budem obedovať ja s tebou...*“ Svätec sa veľmi tešil z jeho pokory, ako radostne a bez ostychu obeduje uprostred žobrákov a ako si za veľké šťastie pokladá, že je počítaný medzi chudobných Ježiša Krista.

Františkovo proroctvo

K tomuto príbehu sa viaže ešte jedna významná - prorocká udalosť. Šľachtic Matteo de' Rossi mal maličkého syna menom Ján, ktorého priviedol k Františkovi, aby ho požehnal. Svätec si ho nežne zobral na ruky, pozorne sa mu zahľadela do tváre a potom žehnajúc ho znamením kríža predpovedal dojatému otcovi, že toto dieťa bude ozdobou a oslavou jeho rodu a že sa raz stane pápežom. A aby dokázal, že to myslí celkom vážne, obrátil sa k dieťaťu a odporučil mu svoj rád pod ochranu, až bude raz povýšený k najvyššej dôstojnosti na zemi. Otcovi, dojatému až k slzám, povedal: „*tvoj syn sa nestane členom môjho rádu, ale bude jeho ochrancom a protektorom, nebude mojím duchovným synom, ale otcom, pod ktorého ochranou moji bratia budú žiť radostne a spokojne.*“ Šťastný otec, užasnutý nad týmto proroctvom, uchoval si tieto slová vo svojom srdci a prezradil ich až v okamihu, keď sa jeho syn stal pápežom Mikulášom III.

Túžba po dokonalejšom živote, naplnená vstupom do niektorého z troch Františkových rádov neustále mohutnela, ako strom prebudený zo spánku, rašiaci nespočetnými výhonkami novej jari.

Podľa knihy František Serafinský, zakladateľ tŕi rádu, autor kňaz rádu sv. Františka P. Bonaventura J. Wilhelm. Kniha vyšla vo Vydavateľstve „Serafínske kvety“, časopis terciáňů československých, Třebíč, 1902.

pripravila sr. Mária Marcela

Z FRANTIŠKÁNSKÝCH ARCHÍVOV

EUCCHARISTICKÝ BOH A SPASITEĽ

To, čo znamenala sviatosť Eucharistie pre sv. Františka, zaznamenávajú mnohé svedectvá jeho súčasníkov. Kedykoľvek hovorí náš otec o Spasiteľovi, má na mysli predovšetkým Najsvätejšiu sviatosť.

František nemyslel na Krista, ktorý je nám vzdialený, ale videl ho pred sebou prítomného v Oltárnej sviatosti, v nej videl jasličky s narodeným dieťaťom Ježišom i kríž nasiaknutý krvou Umučeného. Málo svätcov tak horlivo pestovalo pobožnosť k Oltárnej sviatosti ako náš otec František. Tomáš z Celana píše: *František horel každou žilkou svojho srdca, žiarou lásky k sviatosti Tela Kristovho a s veľkým úžasom sa divil, ako sa Kristus Pán z lásky k nám znižuje a ako nás ponížene miluje. Prijímal Telo Pánovo často a tak zbožne, že strhával iných k nábožnosti. Vrucnu úctu k Veľbej sviatosti prejavoval tým, že jej zasväcoval všetky svoje údy a keď prijal sladkého a nepoškvrneného Baránka, venoval mu darom i svojho ducha s celou svojou plamennou horlivosťou, ktorá ustavične plápolala na oltári jeho srdca. A ako píše sv. Bonaventúra... v tomto sladkom opojení Božou láskou, obyčajne upadal do vytrženia mysle...*

Z úcty k Najsvätejšej oltárnej sviatosti

Klaniam sa Ti, najsvätejší Pane Ježišu Kriste, tu i vo všetkých chrámoch sveta a dobrorečím Ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Modlitba sv. Františka v chráme

Otec František horlil pre všetko, čo bolo v nejakom vzťahu k Oltárnej sviatosti. Okrem toho, že mal záľubu v opravovaní zrúcaných a zanedbaných kostolíkov, ešte ako mladík kupoval drahocenné omšové rúcha, posvätné nádoby, či korporále a posielal ich chudobným kňazom. Ako vieme požiadal sv. Kláru a jej chudobné panie, aby šili rúcha, ornáty, či iné potrebné veci pre kostoly.

Brat Leo, stály sprievodca Františka, rozpráva o jeho prvých kazateľských cestách, ako s metlou pod ramenom prichádzal do rôznych osád okolo Assisi, najskôr pozametal a poupratoval kostol a dokonca nosil aj krásne cibóriá so sebou aby ich nechal tam, kde bolo sv. Telo

Pána nedbanlivo a nedôstojne uchovávané - k čomu nabádal aj bratov. Môžeme si predstaviť ako mu žiaľilo srdce, keď nachádzal kostoly zanedbané, špinavé a nevyzdobené. Často po sv. omši zašiel za kňazmi a v uzavretej miestnosti ich úctivo, ale nástojčivo napomínal, aby mali v úcte Božie Telo. Možno je nám menej známe, že sám aj pekával krásne biele hostie, na umelecky vypracovanej železnej forme. Takéto formy obstarával a rozosielať aj po bratoch do provincií. Okrem toho zdobil oltáre, aby v kostoloch mohol všemohúci Boh dôstojne prebývať. Ak si predstavíme Taliansko v 13. storočí posiate početnými kostolmi, kostolíkmi, či kaplnkami, ktoré zažívali veľký úpadok, tak ako aj samotná viera, potom táto

služba sprevádzaná vrúcnu úctou a pokorou brata Františka a jeho spoločníkov musela priniesť nevídanú obrodu úcty slávenia omši v týchto časoch. Obnova posvätných miest, rovnako ako plamenné kázne v ktorých neustále nabádal kňazov, šľachtu i pospolitý ľud k úcte k Eucharistii, rovnako ako jeho zbožný príklad a pokorná úcta, ich nemohli nechať dlho vlažných.

Z úcty ku kňazom

Z úcty k Prevelebnej sviatosti vyplývala aj jeho veľká úcta ku kňazom, ktorých vážnosť a svätosť vo Františkovej dobe klesali úmerne s ich prehreškami, svetským spôsobom života a nebanlivosťou. Katari a Valdenci dokonca tvrdili, že ak je kňaz v stave smrteľného hriechu, stráca kňazskú moc. František sa rázne postavil k týmto bludom silou svojej neomylnnej viery v živého Spasiteľa prítomného v Oltárnej sviatosti i v moc Slova Božieho,

ktoré zveril Pán práve kňazom a ktoré ani ich poklesky nemohli ovplyvniť. Aj svojich bratov ustavične nabádal, aby kdekoľvek stretnú kňaza bohatého, či chudobného, bezúhonného, alebo hriešneho, aby sa vždy pred ním uklonili a preukázali mu úctu... František im sám bol v tomto veľkym vzorom.

Nehodné prijímanie Tela Kristovho

Častou témou a poučením bolo tiež Františkove kázanie o nehodnosti prijímania svätej Eucharistie. Pokladal za zavrhnutého každého, kto vidí sviatosť Tela Kristovho, ktorá prebýva na oltári pod spôsobom chleba a vína sprítomnená všemohúcim Slovom Pánovým skrze kňaza a predsa duchovne neverí, že je to skutočne Jeho Najsvätejšie Telo a Krv. Kto teda prijíma telo a krv Pána, musí tiež mať Ducha Božieho a duchovne veriť, ak ho nemá a neverí a predsa ide na sv. prijímanie, robí tak na vlastné odsúdenie.

Srdce kresťanstva

Sv. František v osobnej zbožnosti i v apoštolскеj činnosti dával Eucharistiu na prvé miesto. Bartolomej z Pisy uvádza, že ako v osobnej zbožnosti, tak aj v jeho apoštolскеj činnosti mala Eucharistia prvé miesto, bola zamilovanou témou svätca a využíval každú príležitosť, aby sa o nej mohol zmieniť. Z ôsmych listov, ktoré máme od neho, sa v piatich venuje celkom, alebo v prevažnej miere Najsvätejšej sviatosti. Vždy a všade, ľuďom, kniežatám, kňazom i svojim bratom vstepoval pravdu, ktorá prenikala každú žilku jeho srdca: „*Na zemi nevidím z Najsvätejšieho Syna Božieho nič telesného, iba jeho najsvätejšie Telo a Krv.*“

Či už osobný príklad, kázanie a listy k šíreniu úcty k Najsvätejšej sviatosti, nás nabádajú uznať, že František robí Najsvätejšiu sviatosť srdcom kresťanstva. O viac ako 7 storočí neskôr, veľký pápež Ján Pavol II. nemenej horlivo upriamuje pozornosť na najväčší a nepochopiteľný dar ľudstvu vo svojej Encyklike Cirkev žije z Eucharistie. Pretože rovnako i dnes platí, že rozhodujúci pre spásu duše je náš vzťah k Eucharistickému Bohu a Spasiteľovi. Kto žije z Eucharistie, s Eucharistiou a pre Eucharistiou, ten žije dnes z Ježiša Krista, s Ježišom Kristom a pre Ježiša Krista rovnako tak, ako kedysi jeho učenci a prví kresťania.

Krížová eucharistická výprava

František naplnený láskou a ustavičnou bázňou k živému Kristovi v Eucharistii si pokladal za povinnosť ohlasovať túto pravdu všetkým. Preto napísal aj List vládarom národov, v ktorom im radí, aby pohrdli všetkým svetským a zbožne prijímali Najsvätejšie telo a krv Pána a žiadal ich, aby aj im zverený ľud preukazoval veľkú úctu Pánovi. Obzvlášť túto úctu prikazoval a vyžadoval od

svojich bratov. V reguli z roku 1221 napomína bratov: „Nech skrúšene a po dobrej svätej spovedi prijímajú telo a krv nášho Ježiša Krista s veľkou pokorou a úctivosťou, dobre si pamätajúc, že Pán hovorí: „Kto je moje telo a pije moju krv, má život večný, a tiež „Toto robte na moju pamiatku.“

Františkovi však nestačilo iba toto. Chcel, aby nielen sami milovali a uctievali sviatostného Spasiteľa, ale aby sa všemožne snažili lásku a úctu k Eucharistii rozšíriť medzi kňazov a ľudí. Čo opäť zdôrazňuje aj v ďalšom - okružnom liste rádovým predstaveným a cez nich všetkým členom rádu. Z mnohých týchto počínov je zrejme že chcel, aby jeho synovia konali svetovú eucharistickú misiu. A to bolo v tej dobe niečo neslýchané. V dobe kedy kostoly boli väčšinou v zanedbanom a nedôstojnom stave, keď sa s najsvätejším Spasiteľom jednalo s úžasnou ľahostajnosťou a duchovenstvo i najširšie vrstvy o neho nedbali, práve vtedy sv. František začína krížovú Eucharistickú výpravu.

Rožširovateľ a obhájca sviatku Božieho tela

Už od 11. storočia sa na niektorých miestach objavuje uctenie pamiatky Božieho tela. František a jeho duchovní synovia povolani, aby bolo rytiermi Kristovými, sú tak isto povolani, aby boli ctiteľmi a apoštolmi Božieho tela. Pramene uvádzajú, že Rád sv. Františka je obhájcom a rozširovateľom sviatku a pobožnosti Božieho tela. A to skutočne je františkánsky majetok a františkánsky duch...

V roku 1247 biskup Róbert v Liege v Belgicku zaviedol na žiadosť cisterciátskej mnišky Juliany sviatok „Božieho tela“. O 38 rokov, po smrti sv. Františka, 11. augusta 1264 pápež Urban IV. schválil

tento sviatok pre celú Cirkev. Bolo to v roku úmrtia tohto pápeža a sviatok sa mohol sláviť iba v chrámoch. Až pápež Ján XXII. (1244 - 1334) sa zaslúžil o to, aby sa slávnosť konala vonku, ako ľudová procesia so Sviatosťou oltárnou.

Podľa knihy z Františkánskych archívov, ktorú napísal Mons. Dr. Hilarin Feldwer OFM Cap. Ideály sv. Františka Serafinského, vydanej Rádom kapucínov v Prahe, v r. 1948,

pripravila sr. Mária Marcela
foto: www.cathopic.com

JOHN RANDAL BRADBURNE

BOŽÍ VAGABUND

(1921 - 1979)

Tento rok si pripomínáme sté výročie narodenia Johna Bradburna, člena Františkánskeho svetského rádu, ktorého proces kanonizácie začal v roku 2019. Tento pútnik, pustovník, básnik a nakoniec aj mučeník, bude pravdepodobne v blízkej budúcnosti blahorečený a má nádej stať sa prvým katolíckym svätým Zimbabwe. Ako vlastne svätosť vyzerá? Neexistuje žiadna jej univerzálna forma, ani prototyp. Asi by sme si hneď nepredstavili usmiateho chlapíka s vlasmi po pleciah, s neupravenou bradou a s červenou čelenkou na hlave. "Boží vagabund", ako o sebe John hovoril, je blízky všetkým, ktorí sa nevedia zaradiť do konvenčných predstáv o svätosti, avšak aj trochu prekvapujúci pre tých, ktorí si myslia, že ju možno nájsť výhradne v kláštore, alebo v manželstve.

Mladosť a hľadanie povolania

John Randal Bradburne sa narodil 14. júna 1921 v anglickom mestečku Skirwith, v grófstve Cumbria vo Veľkej Británii. Bol pokrstený v anglikánskej cirkvi, kde pôsobil jeho otec ako duchovný a vikár. Mal dvoch bratov a dve sestry. Prežil šťastné detstvo, študoval na Greshamovej škole, ktorá patrila k najprestížnejším v Anglicku. Chcel pokračovať v štúdiu na univerzite, ale do jeho životných plánov zasiahla Druhá svetová vojna. Počas nej narukoval ako dobrovoľník do indickej armády, pravdepodobne z toho dôvodu, že jeho matka sa v Indii narodila. V roku 1940 bola jeho jednotka vyslaná do Malajzie, aby čelila invázii japonského cisárskeho vojska. Po páde Singapuru v roku 1942 strávil mesiac v džungli. Spolu s ďalším dôstojníkom sa pokúsili preplaviť na drevenom člne na Sumatru, ale stroskotali. Druhý pokus bol už úspešný. Zachránil ich torpédoborec Kráľovského námorníctva a podarilo sa im vrátiť sa do Indie. Neskôr pokračoval v aktívnej službe v Barme. Čas strávený v armáde ho veľmi poznačil. Bolo to pravdepodobne obdobie jeho vnútorného obrátenia. Uprostred utrpenia, neustáleho strachu a každodenného stretnutia so smrťou nachádza Boha. V roku 1946 sa vzdal svojej vojenskej funkcie a vrátil sa do Anglicka. Zoznámil sa s benediktínmi z Buckfast Abbey, kde pracoval ako záhradník a v roku 1947 konvertoval na rímskokatolícku vieru. Túžil stať sa benediktínskym mníchom, ale nebol prijatý, pretože nespĺňal podmienku byť v cirkvi aspoň dva roky.

Počas najrozsiahlšieho vojnového konfliktu v dejinách ľudstva sa zúčastnil bojov v juhovýchodnej Ázii. Za preukázanú odvahu bol vyznamenaný vojenským krížom. Neskôr sa v Barme pridal ku špeciálnym jednotkám tzv. Chindits (činditi), ktoré operovali na území nepriateľa.

(military.wikia.org/wiki/John_Bradburne)

S dušou pútnika

Čoskoro pocítil túžbu púťovať. V tomto sa veľmi podobal svätému Benediktovi Jozefovi Labré. Nasledujúcich šesťnásť rokov strávil na cestách, najskôr po Anglicku, kde zostal sedem mesiacov u kartuziánov. Potom pokračoval vo Francúzsku, Taliansku a Grécku. Putoval aj do Svätej zeme, kde sa pripojil ku Kongregácii Panny Márie Sionskej, ktorej poslaním bolo modliť sa za obrátenie Židov. Odtiaľ odišiel do Talianska, kde

Po skončení Druhej svetovej vojny nasledovali roky hľadania, rozlišovania a nekonečného putovania. John navštívil množstvo miest, kláštorov a krajín, putoval po Anglicku, Francúzsku, Taliansku, Grécku a Blízkom východe.

v malej horskej dedinke rok žil v podkroví kostola a hrával na organe. Po návrate do Londýna, po smrti svojho otca, pracoval v útulku pre bezdomovcov a pôsobil aj ako sakristián vo Westminsterskej katedrále. Neskôr sa pokúsil žiť ako pustovník v horskej oblasti Dartmoor. Nikde však nevedel zapustiť korene. Po rokoch strávených v rôznych mníšskych komunitách spoznal, že je príliš veľký individualista a nevedel sa prispôbiť konvenčným formám zasväteného života. Napriek tomu chcel naplno odovzdať svoj život Bohu. Vo veku 35 rokov našiel svoj duchovný domov vo Františkánskom svetskom ráde, do ktorého vstúpil na Veľký piatok v roku 1956.

Odchod do Afriky

Jeho vagabundská duša však stále túžila po samote a kontemplácii. V roku 1961 napísal svojmu priateľovi z vojnových čias, Johnovi Doveovi, jezuitské-

mu kňazovi, ktorý pôsobil ako misionár v Afrike: "Je tam u vás jaskyňa, kde by som sa mohol modliť?" Táto novozaložená jezuitská misia potrebovala dobrovoľníkov, tak otec Dove SJ pozval svojho priateľa, aby to vyskúšal. Nasledujúci rok John Bradburne odišiel do Afriky, kde na misii spočiatku pracoval ako údržbár na kuracej farme, venoval sa pestovaniu plodín a distribúcii potravín pre chudobných. Krátko po príchode sa zdôveril jednému františkánske mu kňazovi, že má tri priania: slúžiť pacientom s leprou, zomrieť ako mučeník a byť pochovaný vo františkánskom habite. V roku 1969 navštívil kolóniu Mutemwa (čo v preklade znamená "ste odrezaní"). Žilo tu asi osemdesiat malomocných v otrasných podmienkach a bez pomoci. Vtedy John pochopil: "...toto je koniec mojej cesty." Už žiadne ďalšie hľadanie, v týchto ľudoch našiel Krista odmietnutého a zavrhnutého. Presťahoval sa do kolónie a začal svoju desaťročnú službu tým

najchudobnejším a najopustenejším. Jednou z osôb, ktoré poznali Johna Bradburna je Colleta Mufata. Lepra jej zožrala ruky a do Mutemvy sa prišla liečiť. Na Johna si spomína takto: "Kolónia bola špinavá a ľudia zanedbaní. Nemali sme žiadne lieky, žiadne oblečenie a ľudia hladovali. John prišiel úplne bez majetku, iba s láskou. Staral sa o potreby všetkých, krmil ľudí, umýval a obväzoval naše vtedy." Presne podľa vzoru svätého Františka. Jeho denný program bol po mnohé roky rovnaký. Vstával skoro a každé ráno zabehol míľu, aby sa udržal vo forme. Potom osobne navštívil všetkých chorých a pomáhal im s tým, čo práve potrebovali. Kúpil ich, obliekal, krmil a rozdával všetko, čo dostal darom od rôznych dobrodinco. John postavil v kolónii aj kaplnku. Raz týždenne sem prichádzal kňaz odslúžiť svätú omšu, a vtedy John naložil niektorých do ručne ťaha-

ného vozíka, aby ich tam odviezol. Vo všedné dni svojim pacientom často čítal z Biblie, hral na organe, spieval a skladal piesne pre bohoslužby. Naučil ich základný repertoár gregoriánskeho chorálu, aby v škaredosti svojho života mohli prežívať krásu svätej omše. Mnohé z Johnových piesní používajú v Mutemwe dodnes. Kolónia sa postupne stala zvláštnym miestom modlitby, pokoja a radosti. John nikdy nedovolil, aby ľudí s leprou ich utrpenie definovalo. Bol pri nich v hodine smrti a držal ich. Bojoval za to, aby malomocní dostávali adekvátny prídela a odmietal príkaz, aby nosili na svojom odevu čísla. Každý jeden bol pre neho osobou, takto im prejavoval svoju ľudskú blízkosť a navracal stratenú dôstojnosť. Preto sa dostal do konfliktu s vedením kolónie a bol odtiaľ vyhnaný. Svoju novú rodinu však neopustil a žil za plotom v plechovej búde.

John Bradburne v kolónii Mutemwa v roku 1975. Ako člen Františkánskeho svetského rádu zachovával jeho regulu a denne sa modlil oficium Blahoslavenej Panny Márie. Deň začínal invitatóriom a rannými chválami a zakončil večerami a kompletóriom. Johnov život sa v Mutemwe stal životom modlitby a služby blížnemu.

Básnik

Johnov život dýchal poéziou. Prýštila z neho ako voda z vodovodu, pričom kohútik bol stále otvorený. Vrcholom jeho básnického života bolo posledné desaťročie v Mutemwe, kedy napísal okolo 4000 básní, niekedy aj tucet za deň. Je pravdepodobne najplodnejším básnikom anglickej literatúry a v roku 2014 bolo toto jeho prvenstvo zapísané do Guinesovej knihy rekordov. Jeho poézia odrážala lásku k Trojici a k Miriam - ako často nazýval Ježišovu matku. Oslavoval Boha tým, že upozorňoval na krásu, ktorú nám dáva a zdôrazňoval, ako nás všetko privádza k Stvoriteľovi. V jednej básni sám seba označuje ako božieho vagabunda.

John Bradburne sa stal najplodnejším básnikom píšucim v anglickom jazyku. Je autorom zbierky poézie, ktorá obsahuje 6000 básní. Jeho kompletne dielo je publikované na internetovej stránke:
<http://www.johnbradburnepoems.com>

Obeta života

Politická situácia v krajine sa začala postupne zhoršovať. Počas 15 rokov trvajúcej občianskej vojny sa dostávali k moci guerillové jednotky Roberta Mugabeho. John nikdy nepočúval rádio, správy považoval za únavné a rušivé. Napriek tomu dobre vedel, čo sa v Rodézii (dnešné Zimbabwe) deje. Bolo jasné, že mu hrozí nebezpečenstvo a priatelia sa ho snažili presvedčiť, aby opustil Mutemwu. On to však odmietol a trochu ľahkomyselne odpovedal: "Prečo by plytvali guľkou na klauna?"

Takto ho 2. septembra 1979 našli príslušníci národnej oslobodzovacej armády v jeho chatrči. Vylákali ho von pod zámienkou, aby sa s nimi modlil. Následne ho spútali a obvinili, že je špiónom britskej vlády. Niekoľko dní ho väznili, a potom ho predviedli pred veliteľa. Ten však na ňom nenašiel chybu. Považoval ho síce za blázna, ale videl, že je to dobrý muž. Nariadil, aby ho vrátili do Mutemwy. Avšak 5. septembra 1979 cestou späť jeden z povstalcov zobral osud do vlastných rúk. Rozhodol sa neuposluchnúť príkaz veliteľa a strelil Johna do chrbta. S jeho smrťou je spojená legenda, že nad bezvládnym telom sa vznášal veľký biely vták a zabránil vrahom ukryť ho. Vrátili sa večer, ale začuli hlasný spev a mysleli si, že v blízkosti je niekto z dedičanov. Neskôr to skúsili tretíkrát, ale okolo mŕtvoly žiarili tri svetlá, jedno červené, druhé biele a tretie modré. Ako tri ruže splynuli v jedno a vystúpili na nočnú oblohu. Vojaci, teraz už poriadne vystrašení, utiekli a telo našli miestni obyvatelia ráno po východe slnka pri ceste.

Nekonvenčný bol aj Johnov pohreb. Počas zádušnej omše 10. septembra 1979 sa pod rakvou zosnulého objavila kaluž čerstvej krvi. Následne bol obrad prerušený a rakva otvorená. Prítomní zistili, že John nebol oblečený vo františkánskom habite, ako si to počas života želal. Chyba bola napravená a pohreb pokračoval o dva dni.

Život Johna Bradburna charakterizujú tri veci. Po prvé, bol nezabudnuteľný. Napriek tomu, že miloval samotu, každý sa v jeho prítomnosti cítil príjemne. Za druhé, vydal silné svedectvo o tom, čo je to znášať nepochopenie a byť považovaný za výstredného, ba dokonca za blázna. Neodvracal sa od utrpenia, ktoré vyplývalo z voľby jeho spôsobu života. Za tretie, jeho vnímanie Boha bolo veľmi vášnivé a radikálne.

Ako vyzerá svätosť? Je určená všetkým, ktorí sa vo svojej otvorenosti dajú viesť Božím Duchom na miesta, kde ich On chce mať. Bez ohľadu na to, či bude John Bradburne blahorečený alebo nie, pre malomocných z Mutemwy je už obyvateľom neba. Pamätnej slávnosti, ktorá sa na jeho počesť v kolónii koná 5. septembra, sa každý rok zúčastní až 25 000 ľudí. Zaznamenaných bolo aj niekoľko zázračných uzdravení, ktoré sa udiali na jeho príhovor. Hlavnou príčinou otvorenia procesu blahorečenia je jeho mučenícka smrť, chápaná ako obeta za malomocných v Mutemwe, keď ich odmietol opustiť.

”Takto ma žiadaš, aby som sa modlil?” Je to bolestná, možno až naivná otázka odsúdeného muža adresovaná jeho únoscom. Stáva sa však aj pre nás otázkou vyslovenou v tichu akéhokoľvek povo-

lania. Takto Ti mám slúžiť, Pane? Tu v rodine, v manželstve, v cirkvi, v spoločenstve, v práci? Takto ma žiadaš..?

Z rôznych zdrojov pripravila
Anežka Martina Zonnenscheinová

Hrob Johna Bradburna na misii Chishawasha. V liste priateľovi raz s jemu vlastným humorom napísal: „Modlite sa za moju svätosť, lebo to povzbudí mnohé duše, keď taká trochu ako ja dosiahne svätorečenie...”

www.johnbradburnepoems.com/public/home.aspx
www.indcatholicnews.com/news/34574 www.greshams.com/prep-schools-2/archives/historical-articles/john-bradburne/
www.catholicworldreport.com/2018/12/27/vagabond-of-god-the-beatification-cause-of-john-bradburne/
www.bbc.com/news/world-africa-49767930
www.reflex.cz/clanek/zpravy/87567/britove-budou-mit-prvniho-svateho-od-16-stoleti-staral-se-o-malomocne-v-africe-popravil-ho-mugabe.html

Sociálna iniciatíva „Well4Africa (Studňa pre Afriku)“ sa zrodila ako konkrétne ovocie III. Európskeho kongresu OFS a Františkánskej mládeže (ďalej YouFra), ktorý sa konal v Litve v roku 2018. Nakoľko témou tohto kongresu bolo: „Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody“ (Jn 7,38), prvotným účelom tejto sociálnej iniciatívy bolo priniesť konkrétne ovocie zabezpečujúce bezpečnú pitnú vodu pre tri komunity v Ugande, Zimbabwe a Malawi. Po kongrese vidiac serióznu podporu zo strany mnohých národných bratstiev, Predsedníctvo CIOFS rozhodlo, že z iniciatívy Well4Africa sa stane trvalý projekt celého Františkánskeho svetského rádu, zverením jeho riadenia do rúk Národnej rady OFS v Litve.

Sociálna iniciatíva OFS doteraz plne zrealizovala 6 vodných projektov a ďalšie prebiehajú. Well4Africa už dokončila vodné projekty Namane a Sv. Vavrince v Malawi, vodný projekt Kihani v Ugande, vodný projekt Sibi v Ghane, vodný projekt Shisong v Kamerune a studňa sv. Petra v Masenyane v Zimbabwe. V súčasnosti iniciatíva Well4Africa má prebiehajúci vodný projekt v dedine Kongo v Ghane a začína počiatočnú fázu nového projektu v Mutemwa Centrum starostlivosti o malomocných v Zimbabwe. Vďaka spoločnému úsiliu Františkánskej rodiny a všetkých dobrodincov je súčasná finančná situácia projektu Well4Africa nasledovná:

- celková suma vyzbieraná od začiatku sociálnej iniciatívy až do 20.septembra 2021 je – 137250,20 €
- celková suma minutá na projekty – 99205,23 €

Všetky novinky a správy o sociálnej iniciatíve sú dostupné na webovej stránke: **well4africa.eu**

Stredisko Mutemwa, kde pôsobil John Bradburne funguje dodnes. V súčasnosti je domovom asi 62 pacientov s leprou a ich rodinných príslušníkov. Spravuje ju skupina františkánov, spolu s niekoľkými opatrovatelkami a zdravotnými sestrami. Bohužiaľ, prípady ľudí postihnutých leprou znova pribúdajú. Hoci je lepra pomerne dobre liečiteľná pomocou vhodne nasadených liekov, je veľmi dôležité odhaliť túto chorobu čo najskôr, aby sa predišlo nezvratným poškodeniam organizmu. V roku 1995 založila neter Johna Bradburna, Celia Brigstocke, spoločnosť John Bradburne memorial society, ktorá pokračuje v práci jej strýka. Zabezpečuje predovšetkým

financovanie potravín, liekov a plátov pre zamestnancov komunity. Z finančných darov sú zabezpečené aj prevádzkové náklady a podpora projektov na zlepšenie života v Mutemwe. Situácia v Zimbabwe je veľmi ťažká. Krajina každoročne čelí horúcim letám a dlhým obdobiam sucha. Nedávno táto spoločnosť podala správu o vážnej situácii s vodou v kolónii. Sociálna iniciatíva "Well4Africa", založená svetskými františkánmi, sa rozhodla finančne podporovať tento projekt, a tak zabezpečiť dodávky pitnej vody v komunite. Tento projekt je možné podporiť zaslaním finančného daru na číslo účtu Národnej rady OFS vo formáte IBAN:

SK91 0900 0000 0000 1148 4135 s poznámkou: **Studna pre malomocnych**

Finančný dar môžete poslať aj priamo cez oficiálnu stránku projektu: <https://well4africa.eu/> Vďaka za Vašu štedrosť! Nech Vás dobrý Boh stonásobne odmení za každé euro darované v prospech chudobných.

3/2021

P. Daniel František Berta OFM

VIAČ SA PRIBLÍŽIŤ K BOHU

Myslím, že všetci sme veľmi vdáční našim bratom františkánom z 1. rádu za ich podelenie sa o svoje životné príbehy, ktoré sú pre nás inšpirujúce, mnohé odpovedajú na naše osobné otázky, alebo nás pobádajú k vrúcnejšiemu vzťahu, či dokonalejšiemu prežívaniu našej charizmy. A v neposlednom rade budujú bližší vzťah a vzájomnú lásku medzi našimi rádmi. V tomto vydaní časopisu sa o svoj životný príbeh i prežívanie povolania františkána a kňaza podelí brat františkán, Daniel František Berta OFM. Osvedčil sa v rôznych službách, ako predstavený kláštora a správca kostola, ako duchovný asistent terciárov, prežil ročnú skúsenosť pobytu v pustovni, slúžil v nemocnici. V súčasnosti pôsobí vo františkánskom kláštore v Nových Zámkoch ako výpomocný kňaz, nemocničný kaplán a bol mu zverený krúžok terciárov v Štúrove.

MALÉ CURICULUM VITAE

Daniel František Berta sa narodil 2. 3. 1969 v Prešove. Detstvo a časť dospelosti prežil v dedine Brestov, v okrese Prešov, v kresťanskej rodine. Z rodičov mu žije mama, pochádza z dvojčiat, má dve sestry, brata, tretia sestra zomrela ako malé dieťa. Základnú školu ukončil v Šarišských Bohdanovciach v roku 1983, Stredné odborné učilište elektrotechnické v Prešove v roku 1986. Do františkánskej rehole-postulátu vstúpil v októbri v roku 1996 v Trstenej, formáciu mal v noviciátnom dome v Trnave (1997 – 1998), tu zložil svoje prvé rehoľné sľuby. Po noviciáte nastúpil do juniorátu v Hlohovci. Tam si urobil maturitu v roku 2002 na Strednom odbornom učilišti strojárskom, aby mohol pokračovať v štúdiu na teológii, ktorú absolvoval v Bratislave na Alojziáne v rokoch 2002 – 2008. Po ukončení štúdia mal kňazskú vysviacku 28. 6. 2008 v Prešove, vo františkánskom kostole sv. Jozefa. Svätiteľom mu bol Mons. Stanislav Stolárik.

Počas primičnej sv. omši...

Zlepšiť svoj život a viac sa priblížiť k Bohu

Keďže som vyrastal v kresťanskej rodine, vieru mi vstúpili rodičia, príbuzní a kňazi pôsobiaci v našej farnosti. Už ako malý chlapec som ministroval a v škole som chodieval na náboženstvo. Rád som hrával futbal a obľuboval som prechádzky v prírode, turistiku, šport. V neskoršom veku, aj keď som chodieval do kostola, bolo to len také „lebo sa to patrí“. Ako to býva vo väčšine prípadov u mladých ľudí v tomto veku, bolo obdobie, kedy som zažil aj to pekné, ale aj ťažšie a nepríjemné veci. Potom som prišiel do veku životného rozhodnutia, či si založím rodinu, alebo si vyberiem zasvätený život. Rozhodol

som sa pre zasvätený život, aby som sa väčšmi priblížil k Bohu a skvalitňoval svoj život. Sv. František ma zaujal svojou jednoduchosťou a láskou k prírode. Ako miništranti sme na fare pozerali rôzne náboženské filmy a jeden z nich, ktorý ma oslovil, bol aj o sv. Františkovi z Assisi. A keďže v Prešove boli františkáni, tak som tam začal chodiť na stretnutia, na ktorých sa mladí chlapci pripravovali na vstup do rehole.

„Môj sudca je Boh“

Pred obliečkou sme si mohli navrhnúť tri mená, z nich sme pri obliečke dostali jedno. Meno proroka Daniela, ktoré som si vybral, ma oslovilo pri čítaní

Bible cez jeho príbehy, tiež pre jeho múdrosť, ktorú dostal od Boha, pre jeho vernosť Bohu a pre samotný význam mená Daniel (hebr. Danijje'el = „môj sudca je Boh“, alebo „Boh je sudca“).

Kňazské roky

Ako kňaz som pôsobil vo viacerých kláštoroch. Po vysviacke som bol 5 rokov vo františkánskom kláštore v Prešove, tam som získal aj prvú skúsenosť ako duchovný asistent tunajších terciárov a tri roky som bol predstavený tohto kláštora. Ďalšie tri roky som pôsobil v kláštore na Orave v Trstenej ako predstavený kláštora a správca kostola a keďže je tam

nemocnica, tak som sa so spolubratmi striedal pri pastorácii v nemocnici, aj charitnom domove. Potom som zažil ročnú skúsenosť v pustovni v Lysej pod Makytou. Ďalšie moje pôsobiská boli na západnom Slovensku. Najprv dva roky v kláštore v Trnave, potom rok a pol v kláštore v Bratislave, kde som pôsobil ako duchovný asistent terciárov.

Pobyt v pustovni

O pobyt v pustovni som požiadal provinciála, aby som načerpal vnútornej sily. Tento čas vnímam ako ďalšiu veľkú životnú skúsenosť. V pustovni boli so mnou bratia Šebastián a Florián. Tiež tam prichádzali bratia na kratší alebo dlhší pobyt. Bratia, ktorí mali formačný

Práca v pustovni v Lysej pod Makytou.

So spolubratmi na formáčnom stretnutí.

rok, v pustovni strávili mesiac na začiatku formačného roka a mesiac na jeho konci. Ale prichádzali tam aj bratia z iných kláštorov. Keďže kapacita pustovne je pre štyri osoby, tak sme sa museli prestriedať, v tom čase sme boli v niektorom z našich kláštorov. V skratke napíšem program, aby ste si ho mohli lepšie predstaviť. V noci o 1:30 h. posvätné čítanie + adorácia, vo sviatky predĺžená vigília, o 6:00 h. sv. omša + ranné chvály, o 9, 12, 15 h. modlitba cez deň z breviára, poobede po 15 hodine ruženec, alebo krížová cesta, o 18:00 h. večery + adorácia a o 20:30 h. kompletórium. Trikrát do týždňa pôst (voda, čaj a chlieb), v ostatné dni raňajky, obed, večera v obvyklom čase. Varili sme si sami. Doobeda bola buď práca, alebo štúdium. Poobede osobné voľno. Chodievali sme tiež navštevovať rodinku,

ktorá nám darovala pozemok na ktorom stojí pustovňa, samozrejme keď bolo potrebné, tak sme im pomáhali pri práci. Tento čas vnímam ako stíšenie, aj keď program bol dosť nahustený. V tomto čase som viac vnímal okolitú prírodu, jej krásu, a načúval som vnútornému hlasu. Tiež to bol čas modlitieb za ľudí, ktorí ju v danej chvíli potrebovali. Používali sme jeden mobil, iba v súrnych prípadoch. A tiež nám ľudia posielali prosby, aby sme sa modlili na ich konkrétny úmysel.

„Bez prestania sa modlite“

Hlboko ma oslovil citát z prvého listu Solúnčanom: „Bez prestania sa modlite.“ (1Sol 5, 17) a stal sa aj mojím životným krédom. Práve pravidelná modlitba a sviatostný život mi najviac napomáhajú v živote, aj napriek mojím slabostiam a zlyhaniu. A ďalším mojím

mottom je: byť dobrým človekom, kresťanom a rehoľníkom, lebo niekedy nám niečo z toho chýba, a zväčša je to najmä ľudskosť.

Terciári na životnej ceste

Na začiatku roka 2021 som bol preložený do kláštora v Nových Zámkoch. Keďže bolo treba slúžiť v tamojšej nemocnici, nastúpil som tam ako nemocničný kaplán. Tiež sa venujem krúžku terciárov sv. Imricha v Štúrove, ktoré patrí pod bratstvo sv. Františka z Assisi v Nových Zámkoch. Bratstvo františkánov prispieva k mojej premene, lebo všetci sme na ceste, „na životnej ceste“ a vždy musíme znovu a znovu začínať a meniť sa k lepšiemu, alebo aspoň sa o to snažiť. Je to skrátka neustála práca na sebe. A vieme, že v reholi človek zažije aj pekné chvíle, i tie bolestné. To prináša život rovnako, ako v rodine.

Zmeňme, čo môžeme zmeniť

Medzi otázkami rozhovoru bolo viac otázok o terciároch, napr.: Akí sú dnešní a čo im, podľa mňa, najviac chýba?

Kde vidím rezervy v žití terciárskeho povolania? Kde zaostávajú, prečo tak málo oslovujú druhých k novým povolaniam? Vieme, že v bratstvách sú zväčša starší a je treba ich trochu omladiť strednou generáciou. Preto by bolo vhodné pouvažovať nad pravidlami prijatia do tretieho františkánskeho rádu. A možno nebrať ich až tak prísne, ale na druhej strane pozeráť aj na psychickú zrelosť človeka.

Každé obdobie života nám niečo prináša, či je to pozitívne, alebo negatívne. Je dobré v takýchto obdobiach sa zamyslieť nad svojim osobným životom, ale aj nad životom spoločnosti. Lebo aj vo Svätom písme čítame, že Izraeliti prežívali aj ťažké obdobia. A častým dôvodom toho bol odklon od Boha a jeho príkázaní. Tu sa môžeme zamyslieť, každý sám nad sebou, ako prežívam práve toto súčasné, neľahké obdobie. Zmeňme to, čo môžeme zmeniť a ostatné vložme do Božích rúk a pod ochranu našej nebeskej Matky Márie. A skúsme viac dôverovať Bohu.

Na záver prajem nám všetkým, aby sme vnášali do nášho spoločenstva a spoločnosti Pokoj a Dobro, k čomu nás vyzýva aj náš zakladateľ sv. František. Nie rozdelenie, napätie, nervozitu, ale snažme sa o to, aby vždy, aj za ťažkých situácií, bol našim stredobodom Boh. Lebo pánmi vesmíru nie sme my ľudia, ale Pánom je iba On – Boh.

KVÍZ O SVÄTOM FRANTIŠKOVÍ

Vieš čo vykonal sv. František v Greccio? Zakrúžkuj si správne odpovede a zistiš, ako dôverne poznáš život nášho Malého brata Františka. Na jednu otázku môže byť aj viacero správnych odpovedí. Snaž sa označiť všetky správne odpovede a nakoniec si over ich správnosť na predposlednej strane časopisu, kde sú uverejnené správne odpovede.

1. Kedy sa pravdepodobne narodil náš svätec?

- a. 1290
- b. 1489
- c. 1181, alebo 1182
- d. 1077

2. Kde sa narodil sv. František?

- a. Perudža
- b. Assisi
- c. Rím
- d. Spoleto

3. Aké mal sv. František krstné meno?

- a. Fransoa
- b. Ján
- c. Giovanni
- d. Blahoslav

4. Rodičia sv. Františka

- a. otec bol pán Pietro di Bernardone
- b. mama bola z južného Francúzska
- c. mamu volali Pica

5. Sv. František bol z rodiny

- a. mäsiarov
- b. lekárnikov
- c. obchodníkov s látkami
- d. tesárov

6. Mladý František

- a. rád sa veselil
- b. platil iným alkoholické nápoje
- c. bol kráľom mládeže
- d. vedel čítať, počítať

7. S čím sa dá súhlasiť ak sa pozrieme na celý život svätca?

- a. sv. František pobozkal malomocného
- b. František sa viackrát vyhol malomocným

8. San Damiano

- a. je kostolík v tesnej blízkosti Assisi
- b. František tam objavil kríž-ikonu
- c. bol v časoch svätca polorozpadnutá ruina
- d. miesto kde odznelo: "František oprav môj dom..."

9. Ako sa František zriekol svojho dedičstva?

- a. napísal list na rozlúčku
- b. usporiadal komornú slávnosť s priateľmi
- c. vyzliekol sa pred biskupom a šaty vrátil otcovi
- d. išiel za právnikom a spísal závet

10. Aký mal mystický sen pápež Inocent III.?

- a. sv. František blúdi po nebeskej oblohe na ohnivom voze
- b. svätec sedí v chráme sv. Petra
- c. sv. František podopiera Lateránsku baziliku, aby sa nezrútila

11. Čo vykonal sv. František v Greccio?

- a. kázal vtáčikom
- b. modlil sa a zázračne vytryskol prameň na smrť smädnému
- c. pripomenul si narodenie Pána jasličkami

12. Kde odbržal sv. František stigmy?

- a. Assisi
- b. Gubbio
- c. La Verna
- d. Rivotorto

Radosť, humor a smiech sú dôležitou súčasťou života každého človeka. Ak sa vieme zasmiať sami nad sebou a rozpormi života okolo nás, sme schopní žiť v rovnováhe. Vďaka humoru dokážeme vnímať naše problémy aj z inej perspektívy a s väčším nadhľadom. Blahodarný účinok smiechu priaznivo ovplyvňuje naše zdravie, tíši hnev a zmierňuje stres i úzkosti.

Humor má mnoho podôb a odtieňov, od jemného vtipu cez karikatúru, paródiu, satiru, až po iróniu a sarkazmus. Môže byť prvoplánový, ale i náhodný, môže druhému pomôcť, ale i ublížiť, vie byť láskavý, ale i drsný... Slovami svätého Pavla by sme aj o humore mohli povedať: „Slobodno všetko. Ale nie všetko osoží.“ (1Kor10,23). Porozumieť humoru nie je vždy jednoduché. Jednotliví ľudia i rôzne spoločenské skupiny ho môžu vnímať rozdielne. Oslovili sme členov františkánskych spoločenstiev aby nám odpovedali na dve otázky:

1. Aký humor obľubuješ?

2. Na čom si sa naposledy schuti zasmial?

Na otázky odpovedali svetskí františkáni, školská sestra sv. Františka a bratia prvých františkánskych rádov.

Ludovít Billý OFS

Aký humor obľubuješ?

Humor mám nielenže rád, humor je môj kamarát :-)

Na čom si sa naposledy schuti zasmial?

Naposledy som sa zasmial nad príhodou jedného môjho známeho. Išiel okolo jednej dedinky a zastavilo ho nejaké mladé dievča s otázkou: „Ujo, keľo máce hodzin?“ On sa pozrel na hodinky a narýchlo /ponáhľal sa/ jej odpovedal: „Dvadsať štyridsať.“ Keď ju mal už za chrbtom ešte započul, ako si odvrkla popod nos: „Dobre, že tišic nepoviš, mudrland!“

P. Norbert Pšenčík OFMCap.

Aký humor obľubuješ?

V prvom rade čistý, ktorý nikomu neubližuje. Mám rád aj spontánny humor a obdivujem umenie brilantných glosátorov.

Na čom si sa naposledy schuti zasmial?

Keď sme mali stretnutie s kapucínmi, bývali sme v stanoch a samozrejme celý čas nám pršalo. Slnko vyšlo a teploty vystrelili hore keď sme sa lúčili!

Mária Hudáková OFS

Aký humor obľubuješ?

Starosti, problémy a rôzne životné situácie, ktoré nevieme vyriešiť, nám robia vrásky na čele. Bolo obdobie, keď som sa „zabudla“ usmievať. Ale Boh má pre mňa vždy riešenie ... Mám rada humor skôr ten jemnejší, myslím si, že aj humor môže byť úprimný, ktorý odľahčí zložité situácie. Jemné humorné uťahovačky mám rada, keď som toho súčasťou.

Na čom si sa naposledy schuti zasmiala?

Pýta sa manžel: „Čo bude dnes na obed?“ Manželka odpovedá: „Nič.“ Manžel: „Včera sme mali nič.“ Manželka: „Navarila som na dva dni.“

P. Jozef Konc OFMCap.

Aký humor obľubuješ?

Antropologický /ľudský/, politický, cirkevný, o zvieratkách.

Na čom si sa naposledy schuti zasmial?

Potrebuješ sa naučiť hovoriť "nie"... Dáš si poldeci? Prečo nie.? ...

P. Martin Kollár OFMConv.

Aký humor obľubuješ?

Čo sa týka humoru, pre mňa je zásadne dôležité 20. napomenutie sv. Františka - Dobrý a prázdny rehoľník (v Spisoch sv. Fr. a sv. Kl. je kvalitnejší preklad):

1 Blahoslavený ten rehoľník, ktorý nachádza potešenie a radosť len v najsvätejších slovách a dielach Pána 2 a privádza nimi ľudí k Láske Boha v radosť a veselosti. 3 Beda tomu rehoľníkovi, ktorý má záľubu v plytkých a prázdnych slovách a nimi privádza ľudí k smiechu.

- nerozumiem tomu tak, že by sme sa mali tešiť len z "duchovných" vecí, ale vo všetkom vidieť duchovné. Hlbšiu múdrosť a z nej sa tešiť.

Na čom si sa naposledy schuti zasmial?

Naposledy som sa schuti zasmial včera z "Frajera na záver." Brankár sa húževnato usiloval odkopnúť loptu, ktorá smerovala do jeho brány. Nepodarilo sa to. - Pointa - niekedy sa príliš snažíme, len sa ukáže naša ľarbavosť. Nevadí, stačí Božia milosť, lebo sila sa prejavuje v slabosti. Je dobre, keď (občas) zažijeme pokorenie.

sr. Františka Čačková OSF

Aký humor obľubuješ?

Stále viac sa mi páči humor vo chvíli, keď ho nečakám. Keď počujem niečo, čo spustí asociácie a po sekunde, keď nám to dôjde, sa všetci chichoceme.

Už dlhšie si všímam v Biblii jasot, smiech, radosť. Ved' len skúste a nájdete tam toho celkom dosť:

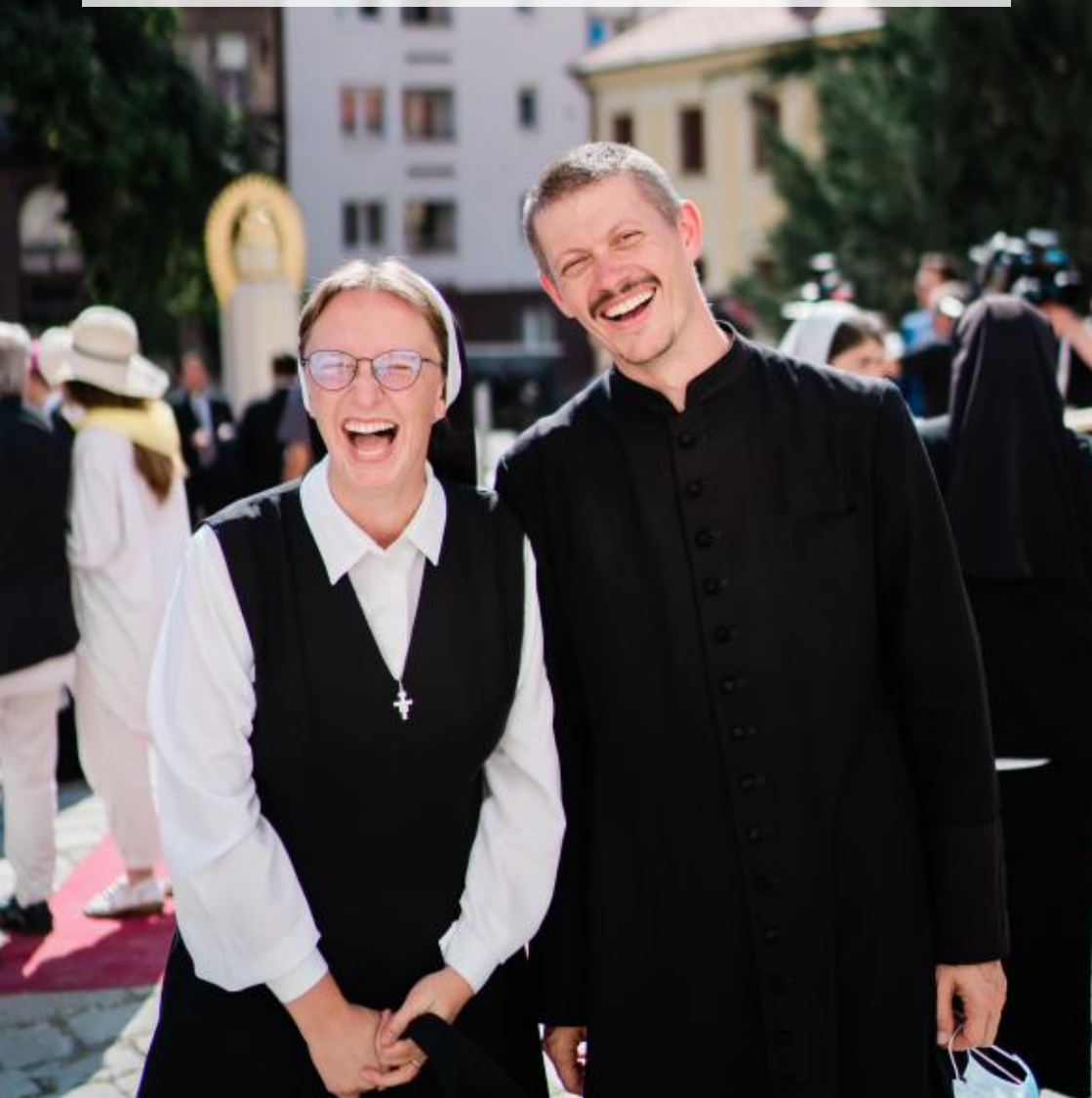
- Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu.*
- Váš smútok zmením na radosť.*
- Radostný smiech mi spôsobil Boh.*
- Bázeň pred Pánom plní srdce slasťou, dáva veselosť a radosť a dlhý život.*
- Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť.*

Na čom si sa naposledy schuti zasmiala?

Naposledy mohlo byť dnes, keď si toto tu čítate. Juuuuj, to sa ja viem... Vybrala som vám jednu fotku asi pol hodiny po stretnutí so Svätým Otcom Františkom v Bratislave. Stačilo málo – aby sa fotografka opýtala, keď sme sa s mojim duchovným bratom šteľovali na fotku.

- A... vy asi nemôžete ísť k sebe bližšie... (?)
- Mooooožemeeee.

Autor fotografie: Markéta Zelenková / Člověk a Víra

Luboš František Kolafa OFS

Aký humor obľubuješ?

Mám rád laskavý a neútočný a inteligentní humor. Jako senior dodnes preferuji Voskovce a Wericha, Horníčka, Felixe Holzmana, Lasicu a Satinského. Přemýšlel jsem, proč se méně směji novodobému humoru? Časem jsem pochopil, že novodobý humor není horší, ale člověk se směje tomu, co sám prožil nebo co dostatečně chápe

z osobního života a je jasné, že senior nemá zážitky z dnešní doby jako je má mladý člověk. Snad jen Chaplinovi se smějí celé generace a to proto, že on předvádí to, co se stává každému z nás mladých i starých. Jen to trochu zveličí. Takže spravedlivě řečeno mám rád humor mého mládí.

Na čom si sa naposledy schuti zasmial?

Přiznám se, že naposledy jako dítě. Smál jsem se až k nezastavení i hloupostem. Dnes se už nedokáži smát úplně bezprostředně. Mrzí mne to, protože Pán nám radí: buďte jako děti. Usmívám se situacím, zasměji se dobrému vtipu, či humornému filmu, ale už to není tak z hloubi srdce. Ke smíchu mne přivádí knihy: Pan Kaplan má třídu rád (Leonard Q. Ross), Tři muži ve člunu (Jerome Klapka Jerome), Osudy dobrého vojáka Švejka (Jaroslav Hašek), Černí baroni (Miloslav Švandrlík) a z kreslených vtipů Vladimír Rencín. Na jednom jeho kresleném vtipu je nakreslená plačící babička a vnuk, který tam vyčítá dědečkovi: „To od vás dědečku není pěkné. Babička vám léta vaří, pere, stará se o vás a z vás teď najednou vyleze, že vaše životní láska byla Ella Fitzgeraldová.“ No a vidíte, možná to mladším nebude připadat vtipné, protože neví, že Ella Fitzgeraldová byla slavná americká jazzová zpěvačka v první polovině 20. století. Přál bych si, abychom se dokázali vzájemně víc rozesmívat, ale sám to moc neumím.

Jozef Gazdík OFS

Aký humor oblubuješ?

Mám rád humor, pri ktorom sa môžeme odreagovať od problémov, ťažkostí, zabaviť sa a zasmiať sa. Ide skôr o humor z bežného života, keď sa zasmejeme sami nad sebou. Oblubujem jemný vtíp, prípadne komédiu, ktorej výstupom je šťastný záver a úsmev na tvári. Nemám rád vtipy urážlivé.

Na čom si sa naposledy schuti zasmial?

Naposledy sme sa dobre zasmiali spolu s manželkou a známu, ktorá nám porozprávala príbeh, ako sa približne pred 55 rokmi vydávala. Jej rodisko je v blízkosti Lietavského hradu, asi 15 km od Bánovej. Tu mal byť svadobný obrad v miestnom kostole. V tej dobe neboli k dispozícii autá, limuzíny, ako je tomu teraz, že v jednej rodine sú 2 aj 3 autá. Ak sa mali presunúť do Bánovej, nerobilo im to žiadny problém. Všetci svadobníci spolu s nevestou /samozrejme v bielych šatách a závoji/, nastúpili na bežný spoj prímestského autobusu, ktorý ich doviezol na okraj Žiliny, kde už čakali muzikanti so ženíchom a pokračovali pešo, v menej zastavanej časti Žiliny, popri rieke Rajčanka až do Bánovského kostola. Je to vzdialenosť približne 1,5 km.

Keď sme si predstavili mladú nevestu v bielych šatách sedieť v autobuse medzi bežnými cestujúcimi, začala v nás pracovať predstavivosť a fantázia a vybuchli sme do veľkého smiechu.

Čo bolo pred pol storočím normálne, teraz nám je to smiešne.

Národná kapitula OFS

V dňoch 3. – 5. septembra 2021 Národné bratstvo OFS slávalo svoju pracovnú kapitulu v kláštore sestričiek františkánok Premenenia Pána v Melčiciach.

Na kapitolu bolo pozvaných 37 delegátov – zástupcov regiónov, prítomných bolo 25 delegátov. Z národných duchovných asistentov boli na NK prítomní P. Peter Gallik OFMConv. a Jozef Konc OFMCap. a regionálny duchovný asistent P. Bruno Včela OFM.

Národná kapitula sa začala sláviť v piatok modlitbou vešpier a svätou omšou. Po večeri sme sa stretli na adorácii, kde sme prosili o vedenie Ducha Svätého, aby boli naše srdcia otvorené na prijatie myšlienok a tém duchovnej obnovy.

V sobotu po raňajkách sme začali duchovnú obnovu, ktorú viedol P. Jozef Konc OFMCap. Páter Jozef pripravil duchovnú obnovu zameranú na Sväté písmo,

s používaním Jeruzalemskej bibliie. Dostali sme spoločné verše evanjelistu sv. Jána kapitola 15, verše 7 – 17 a začala individuálna práca s Bibliou. Pri čítaní veršov, je na okraji pri každom verši odkaz na podobný alebo rovnaký text v Starom alebo Novom zákone. Je to spôsob čítania, spojený s meditáciou. Popoludní sme pokračovali spoločným zdieľaním k textom, ktoré nás oslovili. Všetkých nás tento spôsob používania Svätého písma oslovil.

V nedeľu po svätej omši a raňajkách sme pokračovali predložením záverov z rokovania NR a prijali sme tieto závery NK:

Národná kapitula schválila celoslovenské stretnutie OFS v roku 2022 na mariánskom pútnickom mieste v Marianke. Organizáciu podujatia zabezpečuje NR a Západoslovenský región. Termín bude oznámený po dohode s bratmi Tešiteľmi.

Termíny stretnutí v Melčiciach v roku 2022:

- národné formačné stretnutie 22. – 24. apríla 2022;
- volebná národná kapitula 1. – 4. septembra 2022.

Schválenie prípravy Národnej volebnej kapituly OFS 1. – 4. 9. 2022

a/ odovzdanie správ členov NR za trojročné volebné obdobie do 31. 5. 2022 tajomníčke NR;

b/ odovzdanie návrhu kandidátov na služby v národnej rade do 15. 6. 2022 tajomníčke NR;

c/ príprava a poslanie pozvánok regionálnym radám a členom NR na NVK do 31. 5. 2022 zabezpečí tajomníčka NR.

Predložená požiadavka na nové vydanie knihy „V škole sv. Františka“, využíva-nej v etape počiatkovej formácie.

Informácia o slávení Generálnej volebnej kapituly OFS 13. - 21. novembra 2021 v Ríme. Účastníkom bude sr. Lucia Spodniaková, náklady na vložné a cestovné uhradí Národné bratstvo OFS.

Návrh na prípravu vyhlásenia NR a jeho zverejnenie vo Františkánskej rodine, v súvislosti so spochybňovaním autority pápeža a biskupov. Zodpovední sú: národný minister a tajomník NB.

Zapísala Monika Olečková, tajomník NB OFS

Príhovor národného ministra Jozefa Gazdíka

Nevolebná kapitula, Melčice 3.-5. sept. 2021

Drahé sestry, drahí bratia,
dovoľte mi, aby som Vás privítal na našej nevolebnej kapitule, ktorá má tento rok podobu duchovnej obnovy a vzájomného stretnutia.

Schádzame sa vo významnom období, keď sa pred 800 rokmi 30. mája 1221 v Assisi po prvý raz stretli sv. František so sv. Antonom pri príležitosti tzv. rohožkovej kapituly. Nevieť, či viete, prečo ju takto nazvali. Každý zúčastnený brat na tejto kapitule si priniesol slamené alebo trstinové rohože, na ktorých potom spali. Dnes si nikto nedoniesol takéto rohože a sestričky nám pripravili na spanie pohodlné a teplé postele.

V tomto roku slávime okrúhle jubileum - 800 rokov založenia 3. rádu sv. Františka z Assisi. Stalo sa tak schválením Reguly Františkánskeho svetského rádu pápežom Honoriom III.

„Regula a život svetských františkánov je toto: zachovávať evanjelium nášho Pána Ježiša Krista nasledovaním príkladu sv. Františka, ktorý urobil Krista inšpirátorom a stredobodom svojho života s Bohom a s ľuďmi.“

Svetskí františkáni sa majú venovať predovšetkým častému čítaniu evanjelia a majú prechádzať od evanjelia k životu a zo života k evanjeliu.“

Základnými prvkami františkánskej spirituality sú:

- žiť v spoločenstve s Kristom
- žiť v láske k Bohu
- žiť v bratstve so všetkými ľuďmi
- žiť s cirkvou a v súlade s jej poslaním
- žiť modlitbou
- žiť ako nástroj mieru a pokoja

Od založenia a schválenia Reguly OFS prebehlo veľmi dlhé obdobie, podmienky a život v bratstvách sa odlišuje od vtedajšieho spôsobu života, jeho kvalita je na inej úrovni, predsa by sme nemali poľavovať, ustupovať od striktného dodržiavania Reguly.

Drahé sestry, drahí bratia, snažme sa evanjelium nášho Pána Ježiša Krista nielen čítať, ale aj žiť tak, aby z nás toto evanjelium vyžarovalo a šírili sme do svojho okolia Pokoj a dobro.

Požehnanie s Eucharistickým Kristom, Melčice (foto: Pavol Železník)

Zo života Národného bratstva OFS

Pandémia, ktorú spôsobil covid 19, zmenila život celej spoločnosti, vrátane Cirkvi a života v bratstvách OFS. Kostoly boli zatvorené, sväté omše sme prežívali cez média a bratské stretnutia sa nemohli konať. Kontakty medzi bratmi a sestrami boli iba telefonické alebo cez internet.

V roku 2020 bolo naplánované celonárodné stretnutie v Szentkúti, ktoré sa nemohlo uskutočniť kvôli pandémie. Keď sa trochu zlepšila situácia a v lete sa zmiernili opatrenia, slávili sme národnú kapitulu s duchovnou obnovou, ktorú viedli bratia františkáni v Melčiciach. Na tejto kapitule sa dohodlo celoslovenské stretnutie v termíne 10. 7. 2021 v Turzovke. Organizáciou stretnutia boli poverení Stredoslovenský región a Národná rada OFS.

Na kapitule bolo dohodnuté aj národné formačné stretnutie v apríli, ale práve v tom čase boli najprísnejšie opatrenia kvôli covidu, tak sa nemohlo uskutočniť. Rovnako sa nemohli sláviť volebné kapituly – regionálne v Maďarskom a Východoslovenskom regióne, a tiež v miestnych bratstvách vo všetkých regiónoch. Odložený bol aj termín duchovných cvičení pre bratstvo sv. Stanislava v Exercičnom dome v Piešťanoch z mája na október 2021. Národná rada OFS rokovala online v marci a apríli.

Situácia s pandemiou covidu sa zlepšila v mesiacoch máj – jún 2021 a tak sa začali obnovovať stretnutia v miestnych bratstvách a naplánovali sa volebné kapituly v regiónoch. Národná rada sa stretla na rokovaní v Žiline Bánovej, hlavnou témou bola príprava celoslovenského stretnutia v Turzovke a tiež národnej kapituly v Melčiciach.

Celoslovenské stretnutie OFS v Turzovke

Celoslovenské stretnutie bratov a sestier sa uskutočnilo na pútnickom mieste v Turzovke 10. júla 2021. Bol to požehnaný deň, svietilo slniečko a bratia a sestry z celého Slovenska prichádzali autobusmi a autami, aby spoločne slávili svätú omšu na krásnom a požehnanom mieste. Bratia a sestry Stredoslovenského regiónu museli rešpektovať nariadenia hlavného hygienika SR a zabezpečiť zoznam účastníkov stretnutia (verejného zhromaždenia). Vzhľadom na to, že ku chrámu Panny Márie Matky Cirkvi sa nedá ísť autobusmi, bola zabezpečená kyvadlová doprava z obce Korňa.

Areál pútnického miesta sa rozprestiera na lesnej čistinke v starom smrekovom lese. Centrom areálu je kaplnka Panny Márie. Raritou miesta je detvianský kríž, ktorý venovali obyvatelia tejto obce. Pod vrcholom Živčákovej vyteká voda z viacerých prameňov, ktorá má blahodárne účinky na telo i dušu človeka. Pútnici veria v jej liečivú moc.

Všetkých zúčastnených pozdravil národný minister, br. Jozef Gazdík. Pred svätou omšou sa bratia a sestry pomodlili františkánsky radostný ruženec. Hlavným celebrantom bol mons. Tomáš Galis, biskup Žilinskej diecézy. Spolucelebrantmi boli naši duchovní asistenti.

Pri vstupe do chrámu nás privítalo otvorené náručie nášho Pána, Ježiša Krista. Mozaika v čelnej časti chrámu je úžasná, človek má pocit, že je prijatý, že je ako dieťa v matkinom náručí, kde cíti pokoj, ochranu a lásku. Realizátorom mozaikového obrazu je profesor Ivan Marko Rupník s kolektívom z centra Aletti Rím.

Bratia a sestry po svätej omši mali čas na zdieľanie, na prechádzku k prameňom a pôvodnej kaplnke. Popoludní bola moderovaná adorácia, ktorú viedol P. Robert Chabada OFM, náš národný duchovný asistent. Po záverečnom požehnaní nastalo lúčenie a cesta domov.

Pripravované stretnutia v OFS

17. – 19. septembra sa zástupcovia národnej rady zúčastnia na slávení národnej volebnej kapituly SFR Českej republiky v Hostýně;

2. októbra sa bude sláviť regionálna volebná kapitula Západoslovenského regiónu v Trnave,

7. – 10. októbra sa majú uskutočniť duchovné cvičenia v Exercičnom dome v Piešťanoch, ktoré zabezpečuje MB sv. Stanislava v Bratislave;

5. – 7. novembra je plánované národné formačné stretnutie v Melčiciach.

13. – 21. novembra 2021 je naplánované slávenie generálnej volebnej kapituly. Kapitula sa mala uskutočniť už v roku 2020, ale vzhľadom na obmedzenia kvôli pandémie sa presunula na tento rok. Zástupcom nášho národného bratstva mala byť sr. Lucia Spodniaková. Na kapitolu sa pripravoval materiál

Instrumentum laboris, v miestnych bratstvách sa k nemu diskutovalo a boli prijaté závery, ktoré boli poslané MeR.

Národná rada navrhla aj kandidátov do služieb Generálnej rady OFS.

To sú iba niektoré aktivity bratstiev, vo všetkých regiónoch sa začalo stretávanie, slávenie volebných kapitúl a formácia.

Ďakujeme nášmu Pánovi, že sme mohli obnoviť náš bratský život a vyprosujeme si, aby sa pandémia skončila a mohli sme naše plánované stretnutia zrealizovať. Nech nám v našich prosbách pomáhajú naši františkánski patróni, svätý František, svätá Klára a svätá Alžbeta.

Pokoj a dobro!

Pripravila: Monika Olečková,
tajomníčka národného bratstva

**XVI. GENERÁLNA KAPITULA
A VII. VOLEBNÁ KAPITULA**

13. - 21. november 2021

**Ordo
Franciscanus
Saecularis**

„Oživovať a viesť v duchu služby“

Stretnutie Národnej rady sa uskutočnilo 3. septembra 2021 v Melčiciach. Rokovanie viedol národný minister Jozef Gazdík, a zúčastnili sa členovia národnej rady: P. Peter Gallik OFMConv., P. Jozef Konc OFMCap., Monika Olečková, Mária Hudáková, Lucia Spodniaková, Pavol Železník, Juraj Zonnenschein a Michal Šerík. Ospravedlnení boli P. Robert Chabada OFM, Milan Suchanovský a Martin Dulaj.

Národná rada OFS:

- zaoberala sa problémom miestnych bratstiev s malým počtom bratov a sestier. V diskusii sa hovorilo o možnostiach zrušenia regiónov a vytvárania väčších bratstiev; o zlučovaní bratstiev, o možnosti zvoliť spoločnú miestnu radu pre viac bratstiev. Tento problém je spoločný pre všetky regióny. Problémom je aj prijatie služby pri voľbách miestnej rady. Z týchto dôvodov je vhodné prijať spoločné riešenie. Úloha: Pripraviť „smernicu“ k Štatútu na riešenie situácie v bratstvách s malým počtom bratov a sestier. Zodpovedný: Národná rada OFS.

- navrhla miesto celonárodného stretnutia v roku 2022. Navrhnuté miesta Šaštín alebo Mariánka. Organizačne zabezpečiť Západoslovenský región. Návrh termínu 9. alebo 16. 7. 2022, podľa dohody s bratmi Tešiteľmi. Návrh bude predložený na schválenie národnej kapitule.

- pripravila návrh na vyhlásenie NR a jeho zverejnenie vo Františkánskej rodine, v súvislosti so spochybňovaním autority pápeža a biskupov. Zodpovední: národný minister a tajomník NB.

- vyslovuje poďakovanie odchádzajúcim regionálnym radám, zvlášť ministrovi Východoslovenského regiónu br. Edovi Malatincovi a ministerke Maďarského regiónu sr. Katke Farkašovej za ich službu a koordináciu miestnych bratstiev.

- zaoberala sa Generálnou volebnou kapitulou OFS, ktorá sa má uskutočniť 13. - 21. novembra 2021 v Ríme. Účastníkom bude sr. Lucia Spodniaková, náklady na vložné a cestovné uhradí Národné bratstvo OFS.

Monika Olečková, tajomníčka NB OFS
foto-momentka zo stretnutia NR OFS

Vyhlásenie Národnej rady OFS

Národná rada OFS upozorňuje bratov a sestry na šíriace sa spochybňovanie autority pápeža Františka, ktorý je najvyššou autoritou Katolíckej cirkvi a nástupcom svätého Petra, prvého pápeža.

Pripomeňme si akú úctu prejavoval svätý František z Assisi pápežovi, biskupovi a kňazom. Sv. František nám ukázal cestu chudoby, pokory a poslušnosti a stal sa obrazom Krista. Vážil si a rešpektoval kňazov, biskupov a samozrejme hlavu Cirkvi – pápeža. Nepripodobňujme sa dnešnému svetu, ktorý sa často prejavuje neúctou k autoritám. Svetský františkán má pred vlastným dobrom uprednostniť spoločné dobro všetkých ľudí.

Práve teraz je pre nás príležitosť nasledovať pápeža Františka a tiež emeritného pápeža Benedikta XVI. a tak ako oni, bojovať proti Covidu 19 svojou zodpovednosťou a poslušnosťou.

Už pri stvorení človeka bola najväčšou otázkou poslušnosť. Človek neposlúchol a dôsledky boli také, že do nášho života prišla smrť. Túto smrť premohol až náš Pán Ježiš Kristus, svojou smrťou na kríži. Snažme sa ochraňovať náš život a tým aj životy ostatných bratov a sestier svojou zodpovednosťou.

Svojimi modlitbami vyprosujeme pre nášho svätého otca Františka, aby ho pri jeho rozhodnutiach viedol Duch Svätý. Vyprosujeme pre neho Božie požehnanie, zdravie a ochranu Panny Márie.

Bože, pre pokoru Panny Márie, Matky Cirkvi upevňuj v nás lásku, poslušnosť a úctu k nášmu pápežovi Františkovi a k našim biskupom.

Melčice 5. septembra 2021

Regionálna volebná kapitula Východoslovenského regiónu

Rade Východoslovenského regiónu skončilo volebné obdobie v roku 2020. Opatrenia z dôvodu pandémie covidu 19 neumožnili slávenie regionálnej volebnej kapituly. V lete vážne ochorel regionálny minister br. Edo Malatinec a vedenia regiónu sa musel ujať viceminister br. Ján Peter Pavlikovský z miestneho bratstva v Levoči. Na slávenie kapituly bolo stanovených niekoľko termínov, ale až 14. augusta tohto roku sa slávila volebná kapitula v Prešove.

Po príchode delegátov kapituly z miestnych bratstiev Východoslovenského regiónu do františkánskeho kláštora sa v kostole sv. Jozefa slávila svätá omša, ktorú celebroidal P. Peter Gallik, OFMConv, regionálny duchovný asistent. Vo svojej homílii povzbudil bratov a sestry k správnym rozhodnutiam pri voľbe novej rady a k ochote prijať s láskou službu pre bratov a sestry.

Po skončení sv. omše bolo pripravené občerstvenie pre bratov a sestry a nasledovalo prečítanie správ o činnosti za volebné obdobie. Správu o aktivitách regionálnej rady predložil viceminister br. Ján Peter, správu o formácii sr. Cecília, pokladník Karol informoval o príjmoch a výdavkoch regiónu. Po správach sa ujal vedenia volieb národný minister br. Jozef Gazdík. Kandidátka bola pripravená a voľby plynule priniesli výsledok. Do regionálnej rady boli zvolení: minister Mária Hudáková, viceminister Ján Peter Pavlikovský, formátor Ľudovít Billý, tajomník Pavol Vrždák a pokladník Cecília Blanárová.

Zvolenej regionálnej rade prajeme a vyprosujeme Božie požehnanie a dary Ducha Svätého.

Na záver kapituly regionálny duchovný asistent P. Peter Gallik požehnal bratov a sestry a všetci sa začali rozchádzať do svojich domovov.

Pripravila Monika Olečková, tajomník NR

Volebná Kapitula Maďarského regiónu OFS

Milí bratia a sestry, v deň sviatku sv. apoštola Tomáša sa konala kapitula MR. Na volebnú kapitolu z Maďarska prišli hostia: fr. Tihamér Papp OFM, minister NR László Kerekes, tajomníčka NR Katalin Béláné Polgár. Z fil'akovského kláštora sa zúčastnili Mgr. Jakub Branislav Martaus OFM, a fr. Efrem Tomáš Zemjánek OFM ako aj dp. Roland Bőör duchovný asistent z Radu.

Na volebnú kapitulu prišli zástupcovia miestnych bratských spoločenstiev z Lelesu, Borše, Košíc, Balogu nad Ipľom, Dunajskej Stredy, Bratislavy a samozrejme terciári z miestneho bratského spoločenstva Lučenec-Filákov.

Omšu v rímskokatolíckom kostole Nanebovzatia Panny Márie vo Filákovke celebraval fr. Tihamér Papp, koncebrovali fr. Jakub Martaus, fr. Efrém Zemjánek a dp. Roland Böör.

Po prechode do františkánskeho kláštora, ktorý je vedľa kostola, všetkých prítomných srdečne privítala formátorka MR, sr. Klára Dzijáková. Potom ministerka MR sr. Katarína Farkašová predniesla súhrnnú správu o činnosti MR – za 10 rokov, jej služby. Nasledovala správa o stave pokladne.

Slovo prevzala sr. Lucia Spodniaková OFS, členka NR poverená vedením volebnej kapituly. Voľby úspešne prebehli za asistencie otca Jakuba.

Výsledok volieb:

Minister: Agneša Ladošová,
Lučenec

Viceminister: Jozef Beláz, Borša

Formátor: Judita Horváthová,
Filákov

Tajomník: Júlia Péterová, Balog
nad Ipľom

Pokladník: Ivan Ladoš, Lučenec

Naša novozvolená ministerka Agneša Ladošová sa kvôli chorobe nemohla kapituly zúčastniť. Počas volieb bola telefonicky kontaktovaná, post prijala a bratom a sestram napísala list, ktorý bol rozoslaný do miestnych bratských spoločenstiev spolu s Obežníkom o výsledku volieb. Tento list bude uverejnený spolu s článkom o výsledku volieb aj v najbližšom čísle časopisu MR Testvéri Szeretet.

Po skončení oficiálnej časti a po chutnom obede, sme sa pustili do bratských rozhovorov. O tretej hodine sme sa z iniciatívy brata Jozefa Beláza spoločne pomodlili ruženec milosrdenstva, po ktorom sa rozlúčili tí, ktorí prišli z ďaleka. Potom sa pomaly začali lúčiť a odchádzať terciári, ako aj hostia.

Ďakujeme terciárom z Lučenec-Filákovského spoločenstva za zlaďenie a organizovanie volebnej kapituly.

Veríme, že v srdciach prítomných bratov a sestier vyklíči a ďalej bude rásť tu zasadené malé ale úrodné zrnko skromnej duchovnosti nášho otca svätého Františka.

Pax et bonum!

Júlia Péterová OFS

Volebné kapituly v Západoslovenskom regióne

Počas dlhého obdobia poznačeného pandemickými opatreniami sa bratský život takmer úplne zastavil. Stretávať sa nedalo, bratia a sestry boli iba v telefonickom kontakte, ale duchovne sa stretávali v dohodnutom čase pri modlitbe. Sväté omše sa sledovali cez televíziu obrazovku, alebo cez internet, Sväté prijímanie iba duchovne. Nebolo to ľahké, ale ak to človek prijal ako skúšku našej poslušnosti, pokory a zodpovednosti, tak to Pán Boh požehnal.

Termíny slávenia volebných kapitúl sa museli posunúť, niekde objektívne, v čase obmedzenia stretávania, ale aj z akejsi liknavosti, „však to urobíme na budúci rok“. Zabúdali na to, čo nám o voľbách hovoria Generálne konštitúcie a Štatút OFS.

Po dlhom dohadovaní sa, stanovil sa termín slávenia volebných kapitúl pre miestne bratstvá Nitra a Zlaté Moravce na sobotu 11. septembra 2021.

V MB v **Nitre** sa kapitula začala sláviť o 10.00 h svätou omšou, ktorú celeburovali br. Damián Debnár OFM a br. Róbert Chabada OFM. Vernosť a vytrvalosť boli témou homílie br. Roberta. Pri svätej omši prijal profesiu br. Roman Vicena. Voľby členov miestnej rady viedla viceministerka Alžbeta Alföldiová.

Zvolení členovia miestnej rady:

minister – Róbert Papp; viceminister – Vladimír Meňhert; tajomník – Roman Vicena; formátor – Martin Gála a pokladník Pavol Páleník.

V MB v **Zlatých Moravciach** sa kapitula začala sláviť o 13.30 h svätou omšou, ktorú celeburovali br. Bruno Včela OFM a br. Róbert Chabada OFM. Múdroosť, správne rozhodnutia, pomoc chudobným a chorým, pomoc vo farnosti, účasť na stretnutiach, tieto atribúty boli predmetom homílie br. Bruna. Voľby členov miestnej rady viedol minister Vladimír Meňhert.

Zvolení členovia miestnej rady:

Helena Mankovecká – minister; Emília Sekerešová – viceminister

a tajomník; Valéria Kara – formátor a Veronika Piššová – pokladník.

Zvoleným členom miestnych rád vyprosujeme Božie požehnanie a dary Ducha Svätého.

Pripravila Monika Olečková,
regionálna tajomníčka.

SPOLOČNÁ VOLEBNÁ KAPITULA NA KYSUCIACH

2. augusta 2021, na sviatok Panny Márie Anjelskej – Porciunkuly, o 18. hodine začala slávnostnou sv. omšou v kostole sv. Svorada a Benedikta v Kysuckom Lieskovi spoločná volebná kapitula dvoch miestnych františkánskych bratstiev - sv. Františka z Kysuckého Lieskovca a bratstva sv. Jána Maria Vianneya v Krásne nad Kysucou. Po slávnostnej sv. omši, ktorú celebroidal duchovný asistent stredoslovenského regiónu, kapucín brat Ján Macej, sa v pastoračnom centre začalo s voľbami. Okrem 15. voliacich členov sa na nich zúčastnili členovia regionálnej rady – duchovný asistent br. Ján Macej, br. Juraj Zonnenschein, sestry Lidmila Kubíková, Anna Lovíšková a sr. Marcela Prekopová, ktorá voľbám predsedala. Keďže v posledných rokoch v oboch bratstvách rapídne ubudli členovia, či už z dôvodu úmrtia, vyššieho veku alebo ochorenia, ktoré ich pripútalo na lôžko, zostal nepostačujúci počet možných volených kandidátov do jednotlivých miestnych rád. Preto duchovný asistent br. Ján Macej a viceminister br. Juraj Zonnenschein podali návrh na spojenie oboch miestnych bratstiev a vytvorenie jednej spoločnej miestnej rady. Tento návrh z 15 zúčastnených voliacich členov 13 prijalo súhlasne, dvaja boli proti. Dohodli sa, že spoločné bratstvo ponese názov zostavený z oboch názvov miestnych bratstiev.

Volebná kapitula sa začala modlitbou a vzývaním Ducha Svätého. Potom predsedníčka volebnej kapituly Marcela Prekopová oboznámila prítomných s návrhom kandidátov do jednotlivých služieb miestnej rady a následne si voliči do novej miestnej rady zvolili zástupcov z oboch bývalých bratstiev. Boli nimi sestry - do služby ministerky Berta Knyblová, viceministerka Miroslava Hájková, formátorka Alena Chupáčová, tajomníčka Emília Padyšáková a pokladníčka Jolana Štrbová. Po ukončení volieb všetci prítomní srdečne popriali novej miestnej rade veľa Božieho požehnanja, zdravia a vedenie Svätým Duchom. S dojatím bolo možné sledovať, že aj keď väčšina členiek z oboch bratstiev je vo vyššom dôchodkovom veku, napriek tomu prijali službu pomáhať bratstvám s ochotou a odhodlaním.

Pridávame sa k prosbám k dobrotivému Bohu o pomoc, požehnanie a stálu prítomnosť Svätého Ducha pre všetkých členov nového miestneho bratstva.

-MP-

SILA SA DOKONALE PREJAVUJE V SLABOSTI.

Dňa 19.06.2021 o 13:00 začalo naše miestne Bratstvo sv. Margity z Cortony a sv. Kingy v Žiline svoju volebnú kapitolu svätou omšou, celebrouvanou duchovným asistentom bratom Jánom Macejom OFM Cap, v kostole Obrátenia sv. Pavla. Kazateľom bol náš brat, diakon, Jozef Poláček.

Po nej sme prešli ku kapitule, kde v úvode zhrnula doterajšia miestna rada pôsobenie v svojich službách. Následne sme prešli k samotným voľbám. Predsedala im sestra Marcela Prekopová, regionálna formátorka, ako zástupca z regionálnej rady. Volieb sa zúčastnilo 16 členov s trvalou profesiou. Do služieb v miestnom bratstve boli zvolení nasledovný brat a sestry:

Minister: František Juraj Zonnenschein

Viceminister: Mária Gašicová

Formátor: Anežka Martina Zonnenscheinová

Tajomník: Angela Magdaléna Šeríková

Pokladník: Angela Ingrid Rovňanová

Po skončení oficiálnej časti sme sa presunuli do priestorov kláštorného dvora kapucínov, kde sme mali spoločné agapé.

Viacerí novozvolení sme plní rôznych myšlienok a obáv, či vôbec dokážeme tú-ktorú službu dostatočne dobre vykonávať. Ale nech je citát z čítania toho dňa, ktorý zaznel pri svätej omši, povzbudením pre nás všetkých členov slúžiacich v miestnych radách, či už našej, alebo aj tej vašej: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti...lebo keď som slabý, vtedy som silný.“ (2 Kor 12,9-10)

Angela Magdaléna Šeríková –tajomník MB Žilina

VOĽBY V KOŠICIACH

V našom menšom bratstve sv. Alžbety v Košiciach sa v sobotu 18.9.2021 opäť konalo pravidelné volebné zhromaždenie. Voľby boli opozdené o tri pandémieu poznačené mesiace. Úvodné zvitanie bolo vrúcnejšie, pretože sa viacerí bratia a sestry nevideli dlhé obdobie.

Stretnutie odštartovala sv. omša v seminárnej kaplnke. Celebroval ju náš duchovný asistent P. Stanislav Rok OFMConv. Účastníci kapituly sa po jej skončení presunuli do vlastných priestorov na Kováčskej ulici. Prestreté stoly a vábivé vône z kuchyne dotvárali slávnostnú atmosféru volebného dňa.

Viacerí členovia nášho bratstva sa zo zdravotných dôvodov volieb nemohli zúčastniť. Prítomnosť šestnástich sestier a bratov však splňalo podmienku účasti nadpolovičnej väčšiny členov s aktívnym volebným právom. Uprázdnené úrady čakali na nádejných nových kandidátov. Do služby sa však nikto z prítomných nijako zvlášť nehrnul. Pravdou však je, že väčšina oslovených mala na odmietnutie kandidatúry aj racionálne dôvody.

Delegovaná predsedkyňa kapituly sestra Mária Hudáková zvládla moderovanie volebného aktu s profesionálnou zručnosťou. Voľby tak mali hladký priebeh. Raz, dva boli do funkcií tajne, s pomocou Božou, zvolení:

Ministerkou sa stala sestra Monika Seidlová, za viceministerku bola povolaná Helena Tóthová, formátorkou bola zvolená Mária Mrázová, tajomníkom sa stal brat Tomáš Čislák a pokladníčkou sestra Gabriela Železníková.

Po potvrdení platnosti volieb a spísaní zápisnice nasledovalo malé, ale radostné spoločné pohostenie. Nech zvolených členov miestnej rady požehná Pán, aby svoje úrady vykonávali s láskou, zodpovedne a na osoh celému bratstvu.

Pavol

Sviatok Panny Márie Anjelskej v Hlohovci

Dňa 2. augusta 2021 sa vo františkánskom kláštore v Hlohovci slávil sviatok Panny Márie Kráľovnej Anjelov, nazývaný Porciunkula. My, terciári, tento sviatok začíname sláviť už štyri dni predtým. Každý večer pred svätou omšou sa modlíme františkánsky ruženec a Loretánske litánie. Vyvrcholením býva svätá omša, na ktorú ako každý rok pozývame aj terciárov z Topoľčian.

Svätú omšu celebroidal páter Bruno Včela, koncebroidal dp. dekan Jozef Schwarz. Na začiatku homílie nás páter Bruno krátko oboznámil s históriou Porciunkuly, malého kostolíka v Assisi, kde zomrel svätý František, ktorý mal tento kostolík veľmi rád a bol zasvätený Panne Márii, ku ktorej mal veľkú úctu.

Ďalej sa zameral na tému kostol, ktorý je akýmsi styčným bodom pre nás všetkých, lebo tu je Boh medzi nami, aby sme vytvárali spoločenstvo - ako doma. Keď príde niekto, hoci aj prvýkrát do kostola, aby sa tu cítil medzi nami dobre.

Po svätej omši sme pozvali všetkých veriácich na agapé, ktoré sme pripravili a v družnej nálade sme zotrvali až do neskorého večera.

Mária Gabriela

PODEĽME SA KNIŽNÉ OKIENKO

Pánovým slovám „Hľa, tvoja Matka“, vypovedaným z križa krátko pred smrťou, môžeme rozumieť aj v zmysle „Dobre sa prizri a spoznaj, kto je tvoja Matka“. Tak lepšie pochopíš, kým si ty sám. Týmito slovami začína predslov ku svojej knihe br. Martin Mária Kollár, františkán, ktorý je zároveň prvým slovenským františkánskym autorom, ktorého dielo Vám ponúkame v našom okienku.

Publikácia ponúka 220 biblických rozjímavých ružencov a františkánsky ruženec.

Z jej obsahovej štruktúry vyberáme: „... vo všetkých štyroch častiach posvätného ruženca v modlitbe Zdravas', Mária po mene Ježiš nasleduje dôvetok, ktorý približuje rozjímané tajomstvo. Pre každý desiatok je pripravených desať rôznych dôvetkov a pri každom dôvetku je uvedená krátka osobitná prosba o pomoc pre náš duchovný život adresovaná Panne Márii.

Kniha obsahuje aj rozjímania k jednotlivým častiam svätého ruženca s odvolávkami na súvisiace časti Svätého písma. Rozjímanie nad ružencovými tajomstvami takto môže prerásť do osobného štúdia posvätných textov...“

Tohto sprievodcu sv. ruženca si určite zamilujete, pretože vám prinesie veľké obohatenie a posilnenie duchovného života. Úvahy nad Božím slovom zaručujú denný kontakt s Písmom, rozjímania a prosby prehĺbujú vzťah k Ježišovi, nanovo vzbudzujú láskyplný vzťah k Márii, Spolu-vykupiteľke, Pomocnici a žiarivému vzoru. Texty oživujú modlitby ruženca, vytrhujú z bezduchého recitovania, sprítomňujú udalosti zo života nášho Spasiteľa a jeho Matky, čím nás vtahujú do diania. Naša myseľ si ich ukladá do pamäti, aby sa zapustili korene v srdci a postupne premieňali naše myslenie, postoje a konanie, podľa vzoru dvoch Najsvätejších srdc. Kniha sa stane verným denným spoločníkom našich ciest životom a pohladí dušu aj rozjímaniami k Františkánskemu ružencu, či myšlienkami svätého Maximiliána Mária Kolbeho.

Knihu vydalo Vydavateľstvo Lúč v tomto roku, môžete si ju kúpiť aj na www.megaknihy.sk za 6,99 Eur.

Do knižného okienka pripravila sr. Mária Marcela

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ

Bratislava br.sv. Stanislava:

Marián Ján apoštol Libič – 19.10.2021 – 50 rokov,
Janka Terézia Voleková-Gatialová – 28.10.2021 – 60 rokov,
Alžbeta Mária Starečková – 19.11.2021 – 75 rokov,
Juraj Juraj Mrocek – 7.11.2021 – 55 rokov.

Hlohovec:

Magdaléna Margita Vladovičová – 80 rokov.

Kysucký Lieskovec:

Katarína Mitková – 6.11.2021 – 65 rokov.

Krásno nad Kysucou:

Mária Emília Nevedelová – 29.9.2021 – 65 rokov,
Anton Škerenčák – 29.11.2021 – 50 rokov.

Nová Dubnica:

Veronika Katarína Darvašová – 30.9.2021 – 70 rokov,
Terézia Júlia Švajdová – 10.10.2021 – 80 rokov.

Považská Bystrica:

Pavla Helena Stanková – 9.11.2021 – 65 rokov.

Topoľčany

Bernadeta Terézia Caránková – 23.10.2021 – 70 rokov.

Trnava:

Katarína Sienská Hedviga Huttová – 4.9.2021 – 75 rokov.

Zlaté Moravce:

Veronika Veronika Piššová – 12.11.2021 – 75 rokov.

Zvolen:

Bohuslava Marta Schieberová – 21.10.2021 – 70 rokov.

Žarnovica:

Anna Mária-Magda Krličková – 3.9.2021 – 75 rokov,
Rita Anna Laurová – 18.11.2021 – 70 rokov

Žilina:

Mária Mária Gašicová – 31.10.2021 – 70 rokov.

VÝROČIE PROFESIE:

Bratislava br. Sv. Stanislava:

Ludmila Jana Čulenová – 12.10.2021 – 30. výročie,
Mária Monika Virsíková – 12.10.2021 – 30. výročie,
Žofia Anežka Fórová – 12.10.2021 – 30. výročie,
Eva Mária Černá – 12.10.2021 – 30. výročie,

Ján František Černý – 12.10.2021 – 30. výročie,
 Anna Mária Micsinaiová – 12.10.2021 – 30. výročie,
 Silvia Ľudmila Pižlová – 15.10.2021 – 10. výročie,
 Alexandra Faustína Mesárošová – 15.10.2021 – 5. výročie,
 Anton Anton Melíšek – 16.11.2021 – 25. výročie
 Zuzana M. Magdaléna Suranová – 30.11.2021 – 30. výročie,

Hlohovec:

Marta Mária Fabušová – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Jozef Štefan Juráš – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Alžbeta Magdaléna Bučková – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Klára Katarína Kabaštová – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Maximilián Jaroslav Kostolanský – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Monika Magdaléna Kováčová – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Klára Helena Kristeková – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Anton Jozef Kučera – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Klára Andrea Masaryková – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Terézia Anna Vavrová – 30.11.2021 – 25. výročie,
 Faustína Alžbeta Žažová – 30.11.2021 – 25. výročie,

Kysucký Lieskovec:

Veronika Viera Masaryková – 4.10.2021 – 20. výročie.

Trnava:

Mária Anna Burianová – 30.11.2021 – 30. výročie,
 Monika Alžbeta Drdúlová – 30.11.2021 – 30. výročie,
 Anton Vladimír Hruška – 30.11.2021 – 30. výročie,
 Terézia Avilská Vilma Hukelová – 30.11.2021 – 30. výročie,
 Katarína Sienská Hedviga Huttová – 30.11.2021 – 30. výročie,
 Brigita Mária Jakubíková – 30.11.2021 – 30. výročie,
 Terézia Avilská Cecília Mitošinková – 30.11.2021 – 30. výročie,
 Mária Magdaléna Alžbeta Vladovičová – 30.11.2021 – 30. výročie.

VZNIK BRATSTVA

Bratstvo Topoľčany – 28.9.2021 – 30. výročie.

ODIŠLI K PÁNOVI

Topoľčany:

Barbora Mária Michalková – 26.6.2021 – vo veku 83 rokov.

Národná volebná kapitula SFŘ Českej republiky

Trojročné volebné obdobie členov Národnej rady SFŘ Českej republiky bolo smutnejšie, lebo v roku 2020 zomrel národný minister br. František Reichel a zo služby formátora odišla pre vážne zdravotné problémy sr. Ľudmila Holásková. Národné bratstvo animoval do kapituly viceminister br. Ľuboš Kolafa a tak bol on zodpovedný za prípravu volebnej kapituly. Generálny minister br. Tibor Kauser delegoval našu sr. Luciu Spodniakovú, medzinárodného radcu OFS, aby viedla volebnú kapitolu. Na kapitule bol prítomný aj generálny duchovný asistent, P. Pedro OFM.

Na kapitolu boli pozvaní minister, viceminister a tajomník OFS SR. Nakoniec pre zdravotné problémy ministra (karanténa) a viceministra sa na slávení volebnej kapituly zúčastnila iba Monika Olečková, tajomníčka NR.

Volebná kapitula sa slávila na známom mariánskom pútnickom mieste Svätý Hostýn na Morave. Kapitula tak bola pod ochranou Matky Božej Svatohostýnskej. Kapitula sa slávila 17. – 19. septembra v sále Pútnického domu. Kapitula bola pripravená veľmi zodpovedne a zúčastnilo sa jej 84 bratov a sestier s volebným právom. Prítomní boli aj duchovní asistenti z miestnych bratstiev a národný duchovný asistent. Sväté omše, ktoré sa slávili v bazilike, celebrovali provinciáli františkánov a kapucínov.

Národné bratstvo SFŘ má inú štruktúru ako naše, nemá regióny a tak národná rada priamo riadi miestne bratstvá, ktorých je 47 na celom území ČR. Národná rada bude mať 12 volených členov a troch národných duchovných asistentov. Volia sa kandidáti na konkrétne služby (ako v našom NB) a piati sú členmi bez úradu, ktorí vykonávajú službu podľa potreby. Na služby v NR bolo pripravených viac kandidátov, takže voľby trvali dlhšie, ale všetci boli v pohode až do záveru volieb.

Na kapitule bol zvolený nový národný minister Vendelín Hájek, viceminister Vladimír Dvořák, formátor Hana Brigita Reichsfeld, tajomníkom bola zvolená Miroslava Čejchanová, pokladníkom Marie Richterová, členom medzinárodnej rady sa stala Markéta Kubešová, jej zástupca Petr Tesařík a za členov národnej rady boli povolani aj Ľuboš Kolafa, Marcela Řezníčková, Lubomír Mlčoch, Lumír Hurník a Pavel Vaněček. Bratia a sestry zvolenej národnej rady po skončení volieb zložili slávnostný sľub. Páter Pedro OFM požehnal novú NR a tiež všetkých delegátov, bratov a sestry z celej ČR.

Volebná kapitula v nedeľu dopoludnia prijala závery a nové úlohy pre národné bratstvo SFŘ. Kapitula sa ukončila obedom a delegáti sa rozišli do svojho bydliska.

Novej národnej rade prajeme a vyprosujeme Božie požehnanie a dary Ducha Svätého.

Pripravila: Monika Olečková, tajomníčka NR OFS.

Mesačné modlitbové úmysly 2021

Medzinárodná rada OFS nás povzbudzuje, aby sme sa v jednotlivých mesiacoch modlili na úmysly, ktoré nám predkladá. Modlitbové zámery OFS sú tu spájané s všeobecnými úmyslami Svätého Otca, aby sa tak zvýraznilo naše vzájomné spoločenstvo.

Október 2021:

Evanjelizačný úmysel: Aby sa všetci pokrstení ľudia podieľali na evanjelizácii a boli ochotní stať sa misionármi svedectvom svojho života, vyžarujúceho evanjelium.

OFS úmysel: Za národné bratstvá: Kamerun, Paraguaj a Vietnam.

Otče náš...

November 2021:

Všeobecný úmysel: Za ľudí, ktorí trpia depresiami alebo sú na pokraji so silami, aby nachádzali podporu a svetlo, ktoré ich znovu otvorí pre život.

OFS úmysel: Za Predsedníctvo CIOFS a Generálnu kapitolu OFS

Otče náš...

December 2021:

Evanjelizačný úmysel: Za katechéty, ktorí sú povolání ohlasovať Božie slovo, aby sa s odvahou a tvorivosťou v sile Ducha Svätého stali jeho svedkami.

OFS úmysel: Za rast OFS a YouFra vo svete.

Otče náš...

preklad: Lucia Spodniaková

zdroj: www.ciofs.org

www.tkkbs.sk

Správne odpovede na kvízové otázky:

1b, 2c, 3 bc, 4 abc, 5c, 6abcd, 7ab, 8abcd, 9c, 10c, 11c, 12c

Juraj Zornenschein: Ranné čakanie na pápeža Františka v Šaštíne